

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

C 46

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 56

16 lutego 2013

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści	Strona
IV <i>Informacje</i>		
INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ		
Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej		
2013/C 46/01	Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> Dz.U. C 38 z 9.2.2013.	1
V <i>Ogłoszenia</i>		
POSTĘPOWANIA SĄDOWE		
Trybunał Sprawiedliwości		
2013/C 46/02	Sprawa C-534/10 P: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 grudnia 2012 r. — Brookfield New Zealand Ltd, Elaris SNC przeciwko Wspólnotowemu Urzędowi Ochrony Odmian Roślin (CPVO), Schniga GmbH (Odwołanie — Wspólnotowa ochrona odmian roślin — Rozporządzenie (WE) nr 2100/94 — Artykuł 73 ust. 2 — Decyzja Izby Odwoławczej CPVO oddalająca wniosek o przyznanie wspólnotowej ochrony — Swobodne uznanie — Kontrola Sądu — Artykuł 55 ust. 4 w związku z art. 61 ust. 1 lit. b) — Prawo CPVO do ponownego wezwania do przesłania materiału roślinnego)	2
2013/C 46/03	Sprawa C-577/10: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 19 grudnia 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 56 TFUE — Swoboda świadczenia usług — Uregulowanie krajowe nakazujące usługodawcom prowadzącym działalność na własny rachunek mającym siedzibę w innym państwie członkowskim dokonanie uprzedniego zgłoszenia — Sankcje karne — Utrudnianie swobodnego świadczenia usług — Obiektywnie uzasadnione rozróżnienie — Nadzędne względy interesu ogólnego — Zapobieganie nadużyciom — Zwalczenie nieuczciwej konkurencji — Ochrona pracowników prowadzących działalność na własny rachunek — Proporcjonalność)	2

PL

Cena:
3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

2013/C 46/04	Sprawa C-68/11: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 grudnia 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko naturalne — Dyrektywa 1999/30/WE — Kontrola zanieczyszczeń — Wartości dopuszczalne stężenia PM10 w otaczającym powietrzu)	3
2013/C 46/05	Sprawa C-149/11: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 19 grudnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof te 's-Gravenhage — Niderlandy) — Leno Merken BV przeciwko Hagelkruis Beheer BV (Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Artykuł 15 ust. 1 — Pojęcie rzeczywistego używania znaku towarowego — Zasięg terytorialny używania — Używanie wspólnotowego znaku towarowego na obszarze jednego państwa członkowskiego — Wystarczający charakter)	3
2013/C 46/06	Sprawa C-159/11: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 19 grudnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato — Włochy) — Azienda Sanitaria Locale di Lecce, Università del Salento przeciwko Ordine degli Ingegneri della Provincia di Lecce i in. (Zamówienia publiczne — Dyrektywa 2004/18/WE — Artykuł 1 ust. 2 lit. a) i d) — Usługi — Badanie i ocena wytrzymałości na wstrząsy sejsmiczne budynków szpitalnych — Umowa zawarta między dwoma podmiotami publicznymi, z których jeden jest uniwersytetem — Podmiot publiczny, który może być uznany za wykonawcę — Umowa pod tytułem odpłatnym — Świadczenie wzajemnie nieprzekraczające poniesionych kosztów)	4
2013/C 46/07	Sprawa C-207/11: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 grudnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria regionale di Milano — Włochy) — 3D I srl przeciwko Agenzia delle Entrate Ufficio di Cremona (Podatki — Dyrektywa 90/434/EWG — Wspólny system opodatkowania mający zastosowanie w przypadku łączenia, podziałów, wnoszenia aktywów i wymiany udziałów, dotyczących spółek różnych państw członkowskich — Artykuły 2, 4 i 9 — Wniesienie aktywów — Opodatkowanie zysków kapitałowych zrealizowanych przez spółkę przekazującą w związku z wniesieniem aktywów — Odroczenie opodatkowania — Warunek nakazujący ujęcie w bilansie spółki przekazującej funduszu rezerwowego na odroczony podatek w wysokości zrealizowanego zysku kapitałowego)	4
2013/C 46/08	Sprawa C-279/11: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 19 grudnia 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Irlandii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 85/337/EWG — Ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko naturalne — Nieprawidłowa transpozycja — Załącznik II — Punkt 1 lit. a)-c) — Wyrok Trybunału — Stwierdzenie uchybienia — Artykuł 260 TFUE — Kary pieniężne — Ryczałt — Możliwości finansowe państwa członkowskiego — Kryzys gospodarczy — Ocena na podstawie aktualnych danych gospodarczych)	5
2013/C 46/09	Sprawa C-288/11 P: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 19 grudnia 2012 r. — Mitteldeutsche Flughafen AG, Flughafen Leipzig/Halle GmbH przeciwko Komisji Europejskiej, przy udziale Republiki Federalnej Niemiec, Arbeitsgemeinschaft Deutscher Verkehrsflughäfen eV (ADV) (Odwołanie — Pomoc państwa — Pojęcie przedsiębiorstwa — Działalność gospodarcza — Budowa infrastruktury lotniskowej — Pas startowy)	5
2013/C 46/10	Sprawa C-310/11: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 19 grudnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Zjednoczone Królestwo) — Grattan plc przeciwko The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs (Podatki — Podatek VAT — Druga dyrektywa 67/228/EWG — Artykuł 8 lit. a) — Szósta dyrektywa 77/388/EWG — Dostawa towarów — Podstawa opodatkowania — Prowizje wypłacane przez przedsiębiorstwo sprzedaży wysyłkowej swoim agentom — Zakupy dokonywane przez osoby trzecie — Obniżenie ceny po nastąpieniu zdarzenia powodującego powstanie obowiązku podatkowego — Bezpośrednia skuteczność)	6
2013/C 46/11	Sprawa C-314/11 P: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 grudnia 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Planet AE (Odwołanie — Ochrona interesów finansowych Unii Europejskiej — Określenie poziomu ryzyka w odniesieniu do danego podmiotu — System wczesnego ostrzegania — Dochodzenie OLAFu — Decyzje — Wnioski o aktywację ostrzeżeń W1a i W1b — Zaskarżone akty — Dopuszczalność)	6

2013/C 46/12	Sprawa C-325/11: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 grudnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy w Koszalinie — Polska) — Krystyna Alder, Ewald Alder przeciwko Sabinie Orłowskiej, Czesławowi Orłowskiemu (Rozporządzenie (WE) nr 1393/2007 — Doręczanie dokumentów — Strona mająca miejsce zamieszkania na terytorium innego państwa członkowskiego — Pełnomocnik zamieszkały na terytorium krajowym — Brak — Dokumenty procesowe złożone do akt postępowania — Domniemanie znajomości)	7
2013/C 46/13	Sprawa C-363/11: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 19 grudnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Elegktiko Synedrio — Grecja) — Epitropos tou Elegktikou Synedriou sto Ypourgeio Politismou kai Tourismou przeciwko Ypourgeio Politismou kai Tourismou — Ypiresia Dimosionomikou Elenchou (Odesłanie prejudycjalne — Pojęcie „sądu jednego z państw członkowskich” w rozumieniu art. 267 TFUE — Postępowanie mające na celu wydanie orzeczenia o charakterze sądowym — Krajowy trybunał obrachunkowy orzekający w przedmiocie zezwolenia a priori na wydatek publiczny — Niedopuszczalność).....	7
2013/C 46/14	Sprawa C-364/11: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 19 grudnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Bíróság — Węgry) — Mostafa Abed El Karem El Kott, Chadi Amin A Radi, Hazem Kamel Ismail przeciwko Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal (Dyrektywa 2004/83/WE — Minimalne normy dotyczące warunków przyznania statusu uchodźcy lub statusu ochrony uzupełniającej — Bezpaństwowcy pochodzenia palestyńskiego, którzy rzeczywiście korzystali z pomocy Agencji Narodów Zjednoczonych dla Pomocy Uchodźcom Palestyńskim na Bliskim Wschodzie (UNRWA) — Prawo tych bezpaństwowców do uznania ich za uchodźców na podstawie art. 12 ust. 1 lit. a) zdanie drugie dyrektywy 2004/83 — Przesłanki stosowania — Ustanie pomocy UNRWA „z jakichkolwiek powodów” — Dowód — Konsekwencje dla osób ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy — Uprawnienie, aby ipso facto stać się beneficjentami [tej] dyrektywy — Automatyczne uznanie za „uchodźcę” w rozumieniu art. 2 lit. c) tej dyrektywy i nadanie statusu uchodźcy na podstawie jej art. 13)	8
2013/C 46/15	Sprawa C-374/11: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 19 grudnia 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Irlandii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 75/442/EWG — Ścieki domowe usuwane na terenach wiejskich poprzez szamba — Wyrok Trybunału stwierdzający uchybienie zobowiązaniom — Art. 260 ust. 2 TFUE — Środki mające na celu wykonanie wyroku Trybunału — Kary pieniężne — Okresowa kara pieniężna — Ryczałt).....	9
2013/C 46/16	Sprawa C-445/11 P: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 19 grudnia 2012 r. — Bavaria NV przeciwko Komisji Europejskiej (Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Niderlandzki rynek piwa — Decyzja Komisji stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Grzywny — Czas trwania postępowania administracyjnego — Poziom grzywny)	9
2013/C 46/17	Sprawa C-452/11 P: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 19 grudnia 2012 r. — Heineken Nederland BV, Heineken NV przeciwko Komisji Europejskiej (Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Niderlandzki rynek piwa — Decyzja Komisji stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Grzywny — Okres trwania postępowania administracyjnego — Wysokość grzywny)	10
2013/C 46/18	Sprawa C-549/11: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 19 grudnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wyrchoven administratiwen syd — Bułgaria) — Direktor na direkcija „Obzawane i uprawlenie na izpylnenieto” — grad Burgas, pri Centralno uprawlenie na Nacionalnata agencija za prichodite przeciwko Orfej Byłgarija EOOD (Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuły 63, 65, 73 i 80 — Ustanowienie przez osoby fizyczne na rzecz spółki prawa zabudowy w zamian za usługi budowlane świadczone przez tę spółkę na rzecz owych osób fizycznych — Umowa zamiany — Podatek VAT od usług budowlanych — Zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego — Wymagalność — Zapłata z wyprzedzeniem całości wynagrodzenia — Zaliczka — Podstawa opodatkowania transakcji w wypadku wynagrodzenia w formie towarów lub usług — Bezpośrednia skuteczność)	10

2013/C 46/19	Sprawa C-579/11: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 19 grudnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto — Portugalia) — Grande Área Metropolitana do Porto (GAMP) przeciwko Comissão Directiva do Programa Operacional Potencial Humano, Ministério do Ambiente e do Ordenamento do Território, Ministério do Trabalho e da Solidariedade Social (Fundusze strukturalne — Rozporządzenie (WE) nr 1083/2006 — Kwalifikowalność terytorialna — Realizowanie inwestycji współfinansowanej przez Unię Europejską z miejscowości położonej poza kwalifikującymi się regionami przez podmiot mający siedzibę w takiej miejscowości)	11
2013/C 46/20	Sprawa C-460/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský súd v Prešove (Republika Słowacka) w dniu 15 października 2012 r. — SKP przeciwko Jánowi Bríli	11
2013/C 46/21	Sprawa C-470/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okresný súd vo Svidníku (Republika Słowacka) w dniu 19 października 2012 r. — Pohotovosť, s.r.o. przeciwko Miroslavowi Vašucie	12
2013/C 46/22	Sprawa C-508/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Salzburg (Austria) w dniu 9 listopada 2012 r. — Walter Vapenik przeciwko Josefowi Thurnerowi	12
2013/C 46/23	Sprawa C-510/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Beroep te Gent (Belgia) w dniu 9 listopada 2012 r. — Bloomsbury NV przeciwko Belgische Staat	13
2013/C 46/24	Sprawa C-519/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria (Węgry) w dniu 19 listopada 2012 r. — OTP Bank Nyilvánosán Működő Részvénytársaság przeciwko Hochtief Solutions AG	13
2013/C 46/25	Sprawa C-539/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Employment Tribunal (Zjednoczone Królestwo) w dniu 26 listopada 2012 r. — ZJR Lock przeciwko British Gas Trading Limited & Others.....	13
2013/C 46/26	Sprawa C-540/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin (Niemcy) w dniu 28 listopada 2012 r. — Rena Schmeel przeciwko Republice Federalnej Niemiec	14
2013/C 46/27	Sprawa C-541/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin (Niemcy) w dniu 28 listopada 2012 r. — Ralf Schuster przeciwko Republice Federalnej Niemiec	14
2013/C 46/28	Sprawa C-544/12: Skarga wniesiona w dniu 27 listopada 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej	15
2013/C 46/29	Sprawa C-549/12 P: Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 19 września 2012 r. w sprawie T-265/08 Republika Federalna Niemiec przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 29 listopada 2012 r. przez Republikę Federalną Niemiec	15
2013/C 46/30	Sprawa C-578/12 P: Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 27 września 2012 r. w sprawie T-39/10 El Corte Inglés, SA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 6 grudnia 2012 r. przez EL Corte Inglés, SA	16
2013/C 46/31	Sprawa C-590/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Winsen (Luhe) (Niemcy) w dniu 17 grudnia 2012 r. — Andrea Merten przeciwko ERGO Lebensversicherung AG	17

Sąd

2013/C 46/32	Sprawa T-568/11: Wyrok Sądu z dnia 11 stycznia 2013 r. — Kokomarina przeciwko OHIM — Euro Shoe Group (interdit de me gronder IDMG) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Wspólnotę Europejską — Graficzny znak towarowy interdit de me gronder IDMG — Wcześniejszy słowny znak towarowy Beneluxu DMG — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Podważenie rzeczywistego używania wcześniejszego znaku towarowego po raz pierwszy przed Sądem)	18
2013/C 46/33	Sprawa T-255/12: Postanowienie Sądu z dnia 12 grudnia 2012 r. — Vakili przeciwko Radzie (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych — Wykreślenie z wykazu osób, których te środki dotyczą — Umorzenie postępowania)	18
2013/C 46/34	Sprawa T-531/12: Skarga wniesiona w dniu 6 grudnia 2012 r. — Tifosi Optics przeciwko OHIM — Tom Tailor (T)	18
2013/C 46/35	Sprawa T-533/12: Skarga wniesiona w dniu 7 grudnia 2012 r. — IBSolution przeciwko OHIM — IBS (IBSolution)	19
2013/C 46/36	Sprawa T-537/12: Skarga wniesiona w dniu 12 grudnia 2012 r. — Zafeiropoulos przeciwko Europejskiemu Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego (Cedefop)	19
2013/C 46/37	Sprawa T-541/12: Skarga wniesiona w dniu 12 grudnia 2012 r. — Wedi przeciwko OHIM — Mehlhose Bauelemente für Dachrand + Fassade (BALCO)	21
2013/C 46/38	Sprawa T-547/12: Skarga wniesiona w dniu 18 grudnia 2012 r. — Teva Pharma i Teva Pharmaceuticals Europe przeciwko Europejskiej Agencji Leków	21
2013/C 46/39	Sprawa T-552/12: Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2012 r. — North Drilling przeciwko Radzie	22
2013/C 46/40	Sprawa T-558/12: Skarga wniesiona w dniu 24 grudnia 2012 r. — Changshu City Standard Parts Factory przeciwko Radzie	22
2013/C 46/41	Sprawa T-559/12: Skarga wniesiona w dniu 24 grudnia 2012 r. — Ningbo Jinding Fastener przeciwko Radzie	23
2013/C 46/42	Sprawa T-561/12: Skarga wniesiona w dniu 19 grudnia 2012 r. — Beninca przeciwko Komisji	23
2013/C 46/43	Sprawa T-562/12: Skarga wniesiona w dniu 24 grudnia 2012 r. — Dalli przeciwko Komisji	24

Sąd do spraw Służby Publicznej

2013/C 46/44	Sprawa F-44/05 RENV: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 23 października 2012 r. — Strack przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Przekazanie sprawy do Sądu po uchyleniu rozstrzygnięcia — Uchylenie immunitetu pracowników instytucji za wypowiedzi ustne i pisemne, które padły w ramach postępowania sądowego — Powołanie na stanowisko kierownika wydziału — Odrzucenie kandydatury — Skarga o stwierdzenie nieważności — Interes prawny odrzuconego kandydata — Powaga rzeczy osądzonej — Uchybienie proceduralne — Wyważenie wchodzących w grę interesów — Skarga o odszkodowanie lub zadośćuczynienie — Krzywda doznana z racji zachowania niezgodnego prawem)	25
--------------	--	----

2013/C 46/45	Sprawa F-63/09: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 13 grudnia 2012 r. — Donati przeciwko EBC (Służba publiczna — Personel EBC — Skarga dotycząca mobbingu — Dochodzenie administracyjne — Dostęp do akt dochodzenia — Przekazanie akt osobom obwinionym w skardze — Obowiązek poufności — Poszanowanie prawa do obrony) 25
2013/C 46/46	Sprawa F-96/09: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 18 września 2012 r. — Cuallado Martorell przeciwko Komisji Europejskiej (Służba publiczna — Konkurs otwarty — Niedopuszczenie do egzaminu ustnego w związku z uzyskanymi wynikami egzaminu pisemnego — Wnioski o ponowne zbadanie — Szczególne prawo kandydatów do dostępu do niektórych informacji ich dotyczących — Przedmiot i zakres — Prawo dostępu do sprawdzonych prac pisemnych — Brak)..... 26
2013/C 46/47	Sprawa F-65/10: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 11 grudnia 2012 r. — Mata Blanco przeciwko Komisji (Służba publiczna — Konkurs wewnętrzny COM/INT/OLAF/09/AD10 — Zwalczanie nadużyć finansowych — Odpowiednie kompetencje EPSO i komisji konkursowej — Testy wstępne nadzorowane przez komisję konkursową — Egzamin ustny — Naruszenie warunków ogłoszenia o konkursie — Rozpiętość ocen — Kryteria oceny — Równe traktowanie kandydatów — Oczywisty błąd w ocenie — Zasady przejrzystości i dobrej administracji — Obowiązek uzasadnienia) 26
2013/C 46/48	Sprawa F-85/10: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 11 lipca 2012 r. — AI przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości (Służba publiczna — Członek personelu tymczasowego — Konkurs wewnętrzny — Wykluczenie z udziału w konkursie na skutek wyniku uzyskanego w pierwszej części konkursu pisemnego — Ponowna ocena — Równość traktowania — Zmiana kwalifikacji umowy o pracę na czas określony na umowę o pracę na czas nieokreślony — Nieprzedłużenie umowy zawartej z członkiem personelu tymczasowego na czas określony — Skarga o stwierdzenie nieważności — Skarga o odszkodowanie i zadośćuczynienie) 26
2013/C 46/49	Sprawa F-122/10: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 11 grudnia 2012 r. — Cocchi i Falcione przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Emerytura — Przeniesienie uprawnień emerytalnych nabytych w krajowym systemie emerytalnym — Wycofanie propozycji przekazania — Akt, którym nie przyznano praw podmiotowych lub innych podobnych korzyści) 27
2013/C 46/50	Sprawa F-1/11: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 20 listopada 2012 r. — Soukoup przeciwko Komisji (Służba publiczna — Konkurs otwarty — Nieumieszczenie nazwiska na liście rezerwy kadrowej — Ocena z egzaminu ustnego) 27
2013/C 46/51	Sprawy połączone F-7/11 i F-60/11: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 13 grudnia 2012 r. — AX przeciwko EBC (Służba publiczna — Pracownicy EBC — Postępowanie dyscyplinarne — Zawieszenie członka personelu bez obniżenia jego wynagrodzenia podstawowego — Cofnięcie decyzji — Prawo do obrony — Dostęp do akt — Uzasadnienie — Uzasadnienie decyzji — Zarzut niedopełnienia obowiązków zawodowych — Poważne uchybienie) 27
2013/C 46/52	Sprawa F-10/11: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 20 listopada 2012 r. — Ghiba przeciwko Komisji (Służba publiczna — Konkurs wewnętrzny — Niedopuszczenie do udziału w konkursie — Warunki zakwalifikowania — Pojęcie służb związanych z Komisją)..... 28
2013/C 46/53	Sprawa F-29/11: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 5 grudnia 2012 r. — BA przeciwko Komisji (Służba publiczna — Konkurs otwarty — Ogłoszenie o konkursie EPSO/AD/147/09 — Utworzenie listy rezerwy kadrowej dla administratorów obywatelstwa rumuńskiego — Gruntowna znajomość języka urzędowego Rumunii — Węgierskojęzyczna mniejszość zamieszkująca w Rumunii — Niedopuszczenie do egzaminu ustnego — Zasady równości traktowania i niedyskryminacji — Zakres)..... 28

2013/C 46/54	Sprawa F-42/11: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 13 grudnia 2012 r. — Honnefelder przeciwko Komisji (Służba publiczna — Konkurs otwarty — Stwierdzenie nieważności decyzji komisji konkursowej — Powaga rzeczy osądzonej — Zasada legalności — Zarzut niezgodności z prawem decyzji o ponownym przeprowadzeniu konkursu otwartego)	28
2013/C 46/55	Sprawa F-54/11: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 17 lipca 2012 r. — BG przeciwko Europejskiemu Rzecznikowi Praw Obywatelskich (Służba publiczna — Postępowanie dyscyplinarne — Kara dyscyplinarna — Wydalenie ze służby — Prowadzenie wstępnego dochodzenia przed krajowymi sądami karnymi w chwili wydania decyzji o wydaleniu ze służby — Równość traktowania mężczyzn i kobiet — Zakaz dokonywania zwolnień pracowników w okresie od początku ciąży do końca urlopu macierzyńskiego)	29
2013/C 46/56	Sprawa F-57/11: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 23 października 2012 r. — Eklund przeciwko Komisji (Służba publiczna — Zatrudnienie — Konkurs otwarty — Umieszczenie nazwiska na liście rezerwy kadrowej — Oferta zatrudnienia złożona osobie, której nazwisko figuruje na liście rezerwy kadrowej — Warunki przyjęcia — Doświadczenie zawodowe nabyte po uzyskaniu dyplomu — Kompetencje przysługujące odpowiednio komisji konkursowej i organowi powołującemu — Przyjęcie oferty zatrudnienia — Wycofanie oferty zatrudnienia)	29
2013/C 46/57	Sprawa F-79/11: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 20 czerwca 2012 r. — Menidiatis przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Zatrudnienie — Odrzucenie kandydatury — Wykonanie wyroku stwierdzającego nieważność — Rozsądny termin — Indywidualne działania zapewniające wykonanie wyroku — Utrata szansy)	30
2013/C 46/58	Sprawa F-97/11: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 11 grudnia 2012 r. — Vienne przeciwko Parlamentowi (Służba publiczna — Uposażenie — Dodatki rodzinne — Dodatek na gospodarstwo domowe — Ustanie prawa do dodatku na gospodarstwo domowe — Rozwiązanie małżeństwa)	30
2013/C 46/59	Sprawa F-101/11: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 13 grudnia 2012 r. — Mileva przeciwko Komisji (Służba publiczna — Konkurs otwarty — Ogłoszenie o konkursie EPSO/AD/188/10 — Nieumieszczenie nazwiska na liście rezerwy kadrowej — Skład komisji konkursowej — Stali i niestali członkowie)	30
2013/C 46/60	Sprawa F-107/11: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 11 grudnia 2012 r. — Ntouvas przeciwko ECDC (Służba publiczna — Personel kontraktowy — Postępowanie w sprawie oceny za 2010 r. — Żądanie stwierdzenia nieważności sprawozdania z oceny)	31
2013/C 46/61	Sprawa F-61/11: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 23 października 2012 r. — Possanzini przeciwko Frontex (Służba publiczna — Członek personelu tymczasowego — Procedura dotycząca przedłużania umowy o pracę w charakterze członka personelu tymczasowego — Przekazanie członkowi personelu tymczasowego negatywnej opinii oceniającego w kwestii przedłużenia — Akt niekorzystny — Brak — Żądanie stwierdzenia nieważności niekorzystnych uwag w przedmiocie wyników pracy zawartych w rocznych sprawozdaniach z oceny — Skarga oczywiście niedopuszczalna)	31
2013/C 46/62	Sprawa F-122/11: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 23 listopada 2012 r. — Vacarescu przeciwko Komisji (Służba publiczna — Przekroczenie terminu — Oczywiście niedopuszczalność)	31
2013/C 46/63	Sprawa F-45/12: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 3 grudnia 2012 r. — BT przeciwko Komisji (Służba publiczna — Członek personelu kontraktowego — Nieprzedłużenie umowy — Skarga niewystarczająco uzasadniona — Skarga oczywiście niedopuszczalna)	32
2013/C 46/64	Sprawa F-50/12: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 16 listopada 2012 r. — Ciora przeciwko Komisji (Służba publiczna — Ogłoszenie o konkursie EPSO/AD/198/10 — Niedopuszczenie do konkursu — Skarga — Niedopełnienie wymogów postępowania poprzedzającego wniesienie skargi — Oczywiście niedopuszczalność)	32

2013/C 46/65	Sprawa F-109/12: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 5 grudnia 2012 r. — Scheidemann przeciwko Parlamentowi (Służba publiczna — Urzędnicy — Przeniesienie międzyinstytucjonalne w trakcie postępowania w sprawie awansu, w ramach którego urzędnik był przedstawiony do awansu w pierwotnie zatrudniającej go instytucji — Żądanie przyznania awansu z mocą wsteczną — Wyraźna decyzja odmowna, wydana po decyzji dorozumianej — Termin na wniesienie zażalenia — Przekroczenie terminu — Oczywista niedopuszczalność) 32	32
2013/C 46/66	Sprawa F-117/12: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 12 grudnia 2012 r. — AD przeciwko Komisji (Służba publiczna — Wniesienie skargi po terminie — Oczywista niedopuszczalność) 32	32
2013/C 46/67	Sprawa F-37/11: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 5 września 2012 r. — Skovbjerg Gras przeciwko Komisji 33	33
2013/C 46/68	Sprawa F-49/11: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 8 marca 2012 r. — BE przeciwko Komisji 33	33
2013/C 46/69	Sprawa F-55/11: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 12 grudnia 2012 r. — Chatzidoukakis przeciwko Komisji 33	33
2013/C 46/70	Sprawa F-64/11: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 20 czerwca 2012 r. — Westerren przeciwko Komisji 33	33
2013/C 46/71	Sprawa F-11/12: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 26 czerwca 2012 r. — Ciora przeciwko Komisji 33	33
2013/C 46/72	Sprawa F-80/12: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 3 grudnia 2012 r. — de Bruin przeciwko EIT 33	33
2013/C 46/73	Sprawa F-106/12: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 12 grudnia 2012 r. — Goddijn przeciwko Europołowi 33	33

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

*(2013/C 46/01)***Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej**

Dz.U. C 38 z 9.2.2013.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 32 z 2.2.2013.

Dz.U. C 26 z 26.1.2013.

Dz.U. C 9 z 12.1.2013.

Dz.U. C 399 z 22.12.2012.

Dz.U. C 389 z 15.12.2012.

Dz.U. C 379 z 8.12.2012.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 grudnia 2012 r. — Brookfield New Zealand Ltd, Elaris SNC przeciwko Wspólnotowemu Urzędowi Ochrony Odmian Roślin (CPVO), Schniga GmbH

(Sprawa C-534/10 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Wspólnotowa ochrona odmian roślin — Rozporządzenie (WE) nr 2100/94 — Artykuł 73 ust. 2 — Decyzja Izby Odwoławczej CPVO oddalająca wniosek o przyznanie wspólnotowej ochrony — Swobodne uznanie — Kontrola Sądu — Artykuł 55 ust. 4 w związku z art. 61 ust. 1 lit. b) — Prawo CPVO do ponownego wezwania do przesłania materiału roślinnego)

(2013/C 46/02)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Brookfield New Zealand Ltd, Elaris SNC (przedstawiciel: M. Eller, avvocato)

Druga strona postępowania: Wspólnotowy Urząd Ochrony Odmian Roślin (CPVO) (przedstawiciele: M. Ekvad i M. Lightbourne, pełnomocnicy), Schniga GmbH (przedstawiciel: G. Würtenberger, Rechtsanwalt)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) z dnia 13 września 2010 r. w sprawie T-135/08 Schniga przeciwko CPVO — Elaris i Brookfield New Zealand, w którym Sąd stwierdził nieważność decyzji Izby Odwoławczej Wspólnotowego Urzędu Ochrony Odmian Roślin (CPVO) z dnia 21 listopada 2007 r. uchylającej decyzję przyznającą skarżącej wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin dla odmiany jabłka „Gala-Schnitzer” i oddalającą sprzeciwy wniesione przez SNC Elaris i Brookfield New Zealand.

Sentencja

1) *Odwołanie zostaje oddalone.*

2) *Brookfield New Zealand Ltd i Elaris SNC zostają obciążone kosztami postępowania.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 38 z 5.2.2011.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 19 grudnia 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-577/10) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 56 TFUE — Swoboda świadczenia usług — Uregulowanie krajowe nakazujące usługodawcom prowadzącym działalność na własny rachunek mającym siedzibę w innym państwie członkowskim dokonanie uprzedniego zgłoszenia — Sankcje karne — Utrudnianie swobodnego świadczenia usług — Obiektywnie uzasadnione rozróżnienie — Nadrzędne względy interesu ogólnego — Zapobieganie nadużyciom — Zwalczanie nieuczciwej konkurencji — Ochrona pracowników prowadzących działalność na własny rachunek — Proporcjonalność)

(2013/C 46/03)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Traversa, C. Vrignon i J.P. Keppenne, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii (przedstawiciele: M. Jacobs, C. Pochet, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata S. Rodriguesa)

Interwenient: Królestwo Danii (przedstawiciele: C. Vang, S. Juul Jørgensen i V. Pasternak Jørgensen, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 56 TFUE — Uregulowanie krajowe nakazujące usługodawcom prowadzącym działalność na własny rachunek mającym siedzibę w innym państwie członkowskim dokonanie uprzedniego zgłoszenia (zgłoszenie „Limosa”) — Utrudnianie swobodnego świadczenia usług — Ograniczenie o charakterze dyskryminacyjnym — Brak uzasadnienia i nieproporcjonalność

Sentencja

- 1) Poprzez uchwalenie art. 137 pkt 8, art. 138 tiret trzecie, art. 153 i art. 157 pkt 3 ustawy programowej (I) z dnia 27 grudnia 2006 r. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 kwietnia 2007 r., które zobowiązują usługodawców prowadzących działalność na własny rachunek mających siedzibę w państwie członkowskim innym niż Królestwo Belgii do dokonywania uprzedniego zgłoszenia planowanej działalności w Belgii przed jej rozpoczęciem, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, jakie na nim ciążyą na mocy art. 56 TFUE.
- 2) Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.
- 3) Królestwo Danii pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 72 z 5.3.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 grudnia 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-68/11) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko naturalne — Dyrektywa 1999/30/WE — Kontrola zanieczyszczeń — Wartości dopuszczalne stężenia PM10 w otaczającym powietrzu)

(2013/C 46/04)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Alcover San Pedro i S. Mortoni, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, wspierana przez S. Varonego, avvocato dello Stato)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 5 ust. 1 dyrektywy Rady 1999/30/WE z dnia 22 kwietnia 1999 r. odnoszącej się do wartości dopuszczalnych dla dwutlenku siarki, dwutlenku azotu i tlenków azotu oraz pyłu i ołowiu w otaczającym powietrzu (Dz.U. L 163, s. 41, obecnie art. 13 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystego powietrza dla Europy, Dz.U. L 152, s. 1) — Przekroczenie dopuszczalnych wartości stężenia pyłu PM10 w powietrzu od 2005 r.

Sentencja

- 1) Nie zapewniając, aby w latach 2006 i 2007 stężenie PM10 w otaczającym powietrzu w 55 włoskich strefach i aglomeracjach wskazanych w wystosowanym przez Komisję Europejską w dniu 2 lutego 2009 r. wezwaniu do usunięcia uchybienia nie przekraczało wartości dopuszczalnych określonych w art. 5 ust. 1 dyrek-

tyw Rady 1999/30/WE z dnia 22 kwietnia 1999 r. odnoszącej się do wartości dopuszczalnych dla dwutlenku siarki, dwutlenku azotu i tlenków azotu oraz pyłu i ołowiu w otaczającym powietrzu, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom ciążyącym na niej na mocy tego przepisu.

- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Komisja Europejska i Republika Włoska pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 145 z 14.5.2011.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 19 grudnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof te 's-Gravenhage — Niderlandy) — Leno Merken BV przeciwko Hagelkruis Beheer BV

(Sprawa C-149/11) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Artykuł 15 ust. 1 — Pojęcie rzeczywistego używania znaku towarowego — Zasięg terytorialny używania — Używanie wspólnotowego znaku towarowego na obszarze jednego państwa członkowskiego — Wystarczający charakter)

(2013/C 46/05)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Gerechtshof te 's-Gravenhage

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Leno Merken BV

Strona pozwana: Hagelkruis Beheer BV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Gerechtshof te 's-Gravenhage — Wykładnia art. 15 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1) — Używanie znaku towarowego — Rzeczywiste używanie — Pojęcie — Używanie wspólnotowego znaku towarowego na terytorium jednego państwa członkowskiego — Używanie uznawane przez to ostatnie państwo za rzeczywiste w przypadku, gdyby chodziło o identyczny krajowy znak towarowy.

Sentencja

Artykuł 15 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego należy interpretować w ten sposób, że oceny wymogu, zgodnie z którym znak towarowy powinien być „rzeczywiście używany [...] we Wspólnocie” w rozumieniu tego przepisu, należy dokonać w oderwaniu od granic terytoriów państw członkowskich.

Wspólnotowy znak towarowy jest „rzeczywiście używany” w rozumieniu art. 15 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009, gdy korzysta się z niego zgodnie z jego podstawową funkcją i w celu zachowania lub stworzenia udziałów w rynku we Wspólnocie Europejskiej dla oznaczonych wspomnianym znakiem towarowym towarów lub usług. Do sądu odsyłającego należy dokonanie oceny, czy warunki te zostały spełnione w sprawie rozpatrywanej w postępowaniu głównym, przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności faktycznych mających znaczenie, takich jak w szczególności cechy rozpatrywanego rynku, charakter towarów lub usług chronionych znakiem towarowym, zakres terytorialny i ilościowy używania, jak również częstotliwość i regularność tego używania.

(¹) Dz.U. C 179 z 18.06.2011.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 19 grudnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato — Włochy) — Azienda Sanitaria Locale di Lecce, Università del Salento przeciwko Ordine degli Ingegneri della Provincia di Lecce i in.

(Sprawa C-159/11) (¹)

(Zamówienia publiczne — Dyrektywa 2004/18/WE — Artykuł 1 ust. 2 lit. a) i d) — Usługi — Badanie i ocena wytrzymałości na wstrząsy sejsmiczne budynków szpitalnych — Umowa zawarta między dwoma podmiotami publicznymi, z których jeden jest uniwersytetem — Podmiot publiczny, który może być uznany za wykonawcę — Umowa pod tytułem odpłatnym — Świadczenie wzajemne nieprzekraczające poniesionych kosztów)

(2013/C 46/06)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Azienda Sanitaria Locale di Lecce, Università del Salento

Strona pozwana: Ordine degli Ingegneri della Provincia di Lecce, Consiglio Nazionale degli Ingegneri, Associazione delle Organizzazioni di Ingegneri, di Architettura e di Consultazione Tecnico-economica (OICE), Etacons srl, Ing. Vito Prato Engineering srl, Barletti — Del Grosso e Associati srl, Ordine degli Architetti della Provincia di Lecce, Consiglio Nazionale degli Architetti, Pianificatori, Paesaggisti e Conservatori

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Consiglio di Stato — Wykładnia art. 1 ust. 2 lit. a) i d), art. 2 i art. 28 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur

udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114) oraz załącznika II do niej, kategorii nr 8 i 12 — Udzielenie zamówienia z pominięciem postępowania w sprawie udzielenia zamówienia publicznego — Świadczenie usług obejmujących wykonanie badania i przeprowadzenie oceny wytrzymałości na wstrząsy sejsmiczne niektórych szpitali — Umowy zawarte pomiędzy dwoma organami administracji publicznej, w ramach których usługodawcą jest uniwersytet — Umowy pod tytułem odpłatnym, w których świadczenie wzajemne nie przekracza poniesionych kosztów

Sentencja

Prawo Unii w dziedzinie zamówień publicznych sprzeciwia się obowiązywaniu przepisów krajowych, które umożliwiają, bez odwołania się do zasad dotyczących udzielania zamówień publicznych, zawarcie umowy, na mocy której podmioty publiczne ustanawiają między sobą współpracę, jeżeli — czego zbadanie należy do sądu odsyłającego — przedmiotem takiej umowy nie jest zapewnienie wykonania misji publicznej wspólnej dla tych podmiotów, umowa ta nie jest wyłącznie dyktowana względami i wymogami związanymi z realizacją celów leżących w publicznym interesie lub może ona prowadzić do uprzywilejowania prywatnego usługodawcy względem jego konkurentów.

(¹) Dz.U. C 173 z 11.6.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 grudnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria regionale di Milano — Włochy) — 3D I srl przeciwko Agenzia delle Entrate Ufficio di Cremona

(Sprawa C-207/11) (¹)

(Podatki — Dyrektywa 90/434/EWG — Wspólny system opodatkowania mający zastosowanie w przypadku łączenia, podziałów, wnoszenia aktywów i wymiany udziałów, dotyczących spółek różnych państw członkowskich — Artykuły 2, 4 i 9 — Wniesienie aktywów — Opodatkowanie zysków kapitałowych zrealizowanych przez spółkę przekazującą w związku z wniesieniem aktywów — Odroczenie opodatkowania — Warunek nakazujący ujęcie w bilansie spółki przekazującej funduszu rezerwowego na odroczony podatek w wysokości zrealizowanego zysku kapitałowego)

(2013/C 46/07)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Commissione tributaria regionale di Milano

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: 3D I srl

Strona pozwana: Agenzia delle Entrate Ufficio di Cremona

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Commissione tributaria regionale di Milano — Wykładnia art. 2, 4 i art. 8 ust. 1 i 2 dyrektywy Rady 90/434/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku łączenia, podziałów, wnoszenia aktywów i wymiany udziałów, dotyczących spółek różnych państw członkowskich (Dz.U. L 225, s. 1) — Wniesienie aktywów — Przepisy krajowe ustanawiające opodatkowanie zysku kapitałowego zrealizowanego w związku z wniesieniem aktywów, odpowiadającego różnicy pomiędzy pierwotnym kosztem nabycia dóbr w zamian za wyemitowane akcje lub udziały a ich wartością rynkową — Zwolnienie w wypadku ujęcia w bilansie podatkowym spółki przekazującej funduszu rezerwowego odpowiadającego osiągniętemu zyskowi kapitałowemu

Sentencja

Artykuły 2, 4 i 9 dyrektywy Rady 90/434/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku łączenia, podziałów, wnoszenia aktywów i wymiany udziałów, dotyczących spółek różnych państw członkowskich należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one — w sytuacji takiej jak w postępowaniu głównym — aby skutkiem wniesienia aktywów w odniesieniu do spółki przekazującej było opodatkowanie zysku kapitałowego z tytułu rzeczzonego wniesienia aktywów, z zastrzeżeniem przypadku ujęcia przez spółkę przekazującą w jej bilansie odpowiedniego funduszu rezerwowego odpowiadającego zyskowi kapitałowemu wynikającemu z rzeczzonego wniesienia aktywów.

(¹) Dz.U. C 211 z 16.7.2011.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 19 grudnia 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Irlandii

(Sprawa C-279/11) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 85/337/EWG — Ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko naturalne — Nieprawidłowa transpozycja — Załącznik II — Punkt 1 lit. a)-c) — Wyrok Trybunału — Stwierdzenie uchybienia — Artykuł 260 TFUE — Kary pieniężne — Ryczałt — Możliwości finansowe państwa członkowskiego — Kryzys gospodarczy — Ocena na podstawie aktualnych danych gospodarczych)

(2013/C 46/08)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Oliver i K. Mifsud-Bonnici, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Irlandia (przedstawiciel: E. Creedon i D. O'Hagen, pełnomocnicy, wspierani przez E. Regana, SC i C. Tolanda, BL)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Niewykonanie wyroku Trybunału z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie C-66/06 Komisja przeciwko Irlandii dotyczącego naruszenia art. 2 ust. 1 oraz art. 4 ust. 2–4 dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz.U. L 175, s. 40), zmienionej dyrektywą 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r. (Dz.U. L 73, s. 5) — Żądanie nałożenia okresowej kary pieniężnej oraz ryczałtu

Sentencja

- 1) Nie podejmując środków koniecznych do dostosowania się do wyroku z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie C-66/06 Komisja przeciwko Irlandii, Irlandia uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 260 ust. 1 TFUE.
- 2) Irlandia zostaje zobowiązana do wpłacenia na rzecz Komisji Europejskiej na rachunek „Zasoby własne Unii Europejskiej” ryczałtowej kwoty 1 500 000 EUR.
- 3) Irlandia zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 226 z 30.7.2011.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 19 grudnia 2012 r. — Mitteldeutsche Flughafen AG, Flughafen Leipzig/Halle GmbH przeciwko Komisji Europejskiej, przy udziale Republiki Federalnej Niemiec, Arbeitsgemeinschaft Deutscher Verkehrsflughäfen eV (ADV)

(Sprawa C-288/11 P) (¹)

(Odwołanie — Pomoc państwa — Pojęcie przedsiębiorstwa — Działalność gospodarcza — Budowa infrastruktury lotniskowej — Pas startowy)

(2013/C 46/09)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Mitteldeutsche Flughafen AG, Flughafen Leipzig/Halle GmbH (przedstawiciele: M. Núñez Müller i J. Dammann, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Martenczuk i T. Maxian Rusche, pełnomocnicy), Republika Federalna Niemiec, Arbeitsgemeinschaft Deutscher Verkehrsflughäfen eV (ADV) (przedstawiciele: L. Giesberts i G. Kleve, Rechtsanwälte)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) z dnia 24 marca 2011 r. w sprawach połączonych T-443/08 i T-455/08 Freistaat Sachsen i in. przeciwko Komisji, w którym Sąd częściowo oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2008/948/WE z dnia 23 lipca 2008 r. w sprawie środków przyjętych przez Niemcy na rzecz firmy DHL i portu lotniczego Lipsk/Halle (Dz.U. L 346, s. 1) — Możliwość zastosowania przepisów prawa Unii w dziedzinie pomocy państwa do pomocy przyznanej na budowę infrastruktury lotniskowej — Pojęcie „przedsiębiorstwa” w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE — Zastosowanie wytycznych Komisji w czasie

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Mitteldeutsche Flughafen AG i Flughafen Leipzig-Halle GmbH pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.*
- 3) *Arbeitsgemeinschaft Deutscher Verkehrsflughäfen eV (ADV) pokrywa własne koszty.*

(¹) Dz.U. C 252 z 27.8.2011.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 19 grudnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Zjednoczone Królestwo) – Grattan plc przeciwko The Commissioners of Her Majesty’s Revenue & Customs

(Sprawa C-310/11) (¹)

(Podatki — Podatek VAT — Druga dyrektywa 67/228/EWG — Artykuł 8 lit. a) — Szósta dyrektywa 77/388/EWG — Dostawa towarów — Podstawa opodatkowania — Prowizje wypłacane przez przedsiębiorstwo sprzedaży wysyłkowej swoim agentom — Zakupy dokonywane przez osoby trzecie — Obniżenie ceny po nastąpieniu zdarzenia powodującego powstanie obowiązku podatkowego — Bezpośrednia skuteczność)

(2013/C 46/10)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Grattan plc

Strona pozwana: The Commissioners of Her Majesty’s Revenue & Customs

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Wykładnia art. 8 lit. a) drugiej dyrektywy Rady 67/228/EWG z dnia 11 kwietnia 1967 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – struktura i zasady stosowania wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 71, s. 1303) – Podstawa opodatkowania – Dostawa towarów – Prowizja wypłacana przez przedsiębiorstwo sprzedaży wysyłkowej agentowi występującemu w roli pośrednika w dostawie towarów konsumentom – Prowizja w formie zapłaty w gotówce lub zaliczki na poczet kwot należnych przedsiębiorstwu z tytułu towarów nabytych przez agenta na własne potrzeby – Obniżenie ze skutkiem retroaktywnym podstawy opodatkowania dostaw towarów dokonanych przed dniem 1 stycznia 1978 r. na podstawie bezpośredniego skutku art. 8 lit. a) dyrektywy albo na podstawie zasady neutralności podatkowej lub równego traktowania

Sentencja

Artykuł 8 lit. a) drugiej dyrektywy Rady 67/228/EWG z dnia 11 kwietnia 1967 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – struktura i procedury wdrożenia wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że nie uprawnia on podatnika do uznania a posteriori podstawy opodatkowania dostawy towarów za obniżoną, jeżeli po dokonaniu owej dostawy agent otrzymał od dostawcy kredyt, który postanowił pobrać w pieniądzu lub zaliczyć na poczet swoich należności na rzecz dostawcy za dokonane już dostawy.

(¹) Dz.U. C 282 z 24.9.2011..

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 grudnia 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Planet AE

(Sprawa C-314/11 P) (¹)

(Odwołanie — Ochrona interesów finansowych Unii Europejskiej — Określenie poziomu ryzyka w odniesieniu do danego podmiotu — System wczesnego ostrzegania — Dochodzenie OLAFu — Decyzje — Wnioski o aktywację ostrzeżeń W1a i W1b — Zaskarżone akty — Dopuszczalność)

(2013/C 46/11)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Triantafyllou i F. Dintilhac, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Planet AE (przedstawiciel: V. Christianos, dikioros)

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu (szósta izba) z dnia 13 kwietnia 2011 r. w sprawie T-320/09 Planet przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił zarzut niedopuszczalności podniesiony przez Komisję Europejską w ramach skargi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji przyjętych w wyniku dochodzenia Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) o aktywacji w Systemie wczesnego ostrzeżenia (SWO) ostrzeżenia „W1a”, a następnie ostrzeżenia „W1b”, określającego poziom ryzyka związanego ze skarżącą jako podmiotem, któremu udzielono zamówienia publicznego na usługi dotyczące projektu modernizacji instytucjonalnej i sektorowej w Syrii, finansowanego w ramach programu MEDA (Dz.U. 2005 S 203-199730).

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 238 z 13.8.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 grudnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy w Koszalinie — Polska) — Krystyna Alder, Ewald Alder przeciwko Sabinie Orłowskiej, Czesławowi Orłowskiemu

(Sprawa C-325/11) (¹)

(Rozporządzenie (WE) nr 1393/2007 — Doręczanie dokumentów — Strona mająca miejsce zamieszkania na terytorium innego państwa członkowskiego — Pełnomocnik zamieszkały na terytorium krajowym — Brak — Dokumenty procesowe złożone do akt postępowania — Domniemanie znajomości)

(2013/C 46/12)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy w Koszalinie

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Krystyna Alder, Ewald Alder

Strona pozwana: Sabina Orłowska, Czesław Orłowski

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia trybie prejudycjalnym — Sąd Rejonowy w Koszalinie (Rzeczpospolita Polska) — Wykładnia art. 18 TFUE i art. 1 ust. 1 rozporządzenia nr 1393/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. dotyczącego doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i

handlowych (doręczanie dokumentów) oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1348/2000 (Dz.U. L 324 z 10.12.2007, s. 79) — Uregulowanie krajowe ustanawiające dla strony zamieszkującej na terytorium innego państwa członkowskiego, która nie wskazała pełnomocnika do doręczeń mieszkającego w państwie członkowskim, w którym toczy się proces, domniemanie znajomości pism sądowych pozostawionych w aktach

Sentencja

Artykuł 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1393/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. dotyczącego doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych („doręczanie dokumentów”) oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1348/2000 należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on uregulowaniu państwa członkowskiego, takiemu jak będące przedmiotem postępowania głównego, które przewiduje, że dokumenty sądowe przeznaczone dla strony, której miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu znajduje się w innym państwie członkowskim, są złożone do akt postępowania ze skutkiem doręczenia, gdy strona ta nie ustanowiła pełnomocnika do doręczeń zamieszkałego w owym pierwszym państwie członkowskim, gdzie toczy się postępowanie sądowe.

(¹) Dz.U. C 269 z 10.9.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 19 grudnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Elegktiko Synedrio — Grecja) — Eпитpоs tou Elegktikou Synedriou sto Ypourgeio Politismou kai Tourismou przeciwko Ypourgeio Politismou kai Tourismou — Ypiresia Dimosionomikou Elenchou

(Sprawa C-363/11) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Pojęcie „sądu jednego z państw członkowskich” w rozumieniu art. 267 TFUE — Postępowanie mające na celu wydanie orzeczenia o charakterze sądowym — Krajowy trybunał obrachunkowy orzekający w przedmiocie zezwolenia a priori na wydatek publiczny — Niedopuszczalność)

(2013/C 46/13)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Elegktiko Synedrio

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Eпитpоs tou Elegktikou Synedriou sto Ypourgeio Politismou kai Tourismou

Strona pozwana: Ypourgeio Politismou kai Tourismou — Ypiresia Dimosionomikou Elenchou

W obecności: Konstantinosa Antonopoulou

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Elegktiko Synedrio — Wykładnia klauzuli 4 pkt 1 załącznika do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) (Dz.U. L 175, s. 43) i art. 153 TFUE — Warunki pracy lub warunki zatrudnienia — Pojęcie — Warunki wynagrodzenia za czas poświęcony na działalność związkową w ramach nieobecności w pracy z tytułu działalności związkowej — Włączenie

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Elegktiko Synedrio (Grecja) postanowieniem z dnia 1 lipca 2011 r. jest niedopuszczalny.

(¹) Dz.U. C 269 z 10.9.2011.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 19 grudnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Bíróság — Węgry) — Mostafa Abed El Karem El Kott, Chadi Amin A Radi, Hazem Kamel Ismail przeciwko Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

(Sprawa C-364/11) (¹)

(Dyrektywa 2004/83/WE — Minimalne normy dotyczące warunków przyznania statusu uchodźcy lub statusu ochrony uzupełniającej — Bezpaństwowcy pochodzenia palestyńskiego, którzy rzeczywiście korzystali z pomocy Agencji Narodów Zjednoczonych dla Pomocy Uchodźcom Palestyńskim na Bliskim Wschodzie (UNRWA) — Prawo tych bezpaństwowców do uznania ich za uchodźców na podstawie art. 12 ust. 1 lit. a) zdanie drugie dyrektywy 2004/83 — Przesłanki stosowania — Ustanie pomocy UNRWA „z jakichkolwiek powodów” — Dowód — Konsekwencje dla osób ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy — Uprawnienie, aby ipso facto stać się beneficjentami [tej] dyrektywy — Automatyczne uznanie za „uchodźcę” w rozumieniu art. 2 lit. c) tej dyrektywy i nadanie statusu uchodźcy na podstawie jej art. 13)

(2013/C 46/14)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Mostafa Abed El Karem El Kott, Chadi Amin A Radi, Hazem Kamel Ismail

Strona pozwana: Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

Przy udziale: ENSZ Menekültügyi Főbiztossága

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Fővárosi Bíróság — Wykładnia art. 12 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony (Dz.U. L 304, s. 2 — wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 19, t. 7, s. 96) — Bezpaństwowiec pochodzenia palestyńskiego korzystający z ochrony Agencji Narodów Zjednoczonych dla Pomocy Uchodźcom Palestyńskim na Bliskim Wschodzie (UNRWA) — Prawo tego bezpaństwowca do powoływania się ipso facto na dyrektywę w przypadku ustania ochrony zapewnianej przez ten organ — Warunki na jakich można przyjąć, iż ochrona ta ustała — Pojęcie „bycia beneficjentem systemu dyrektywy”

Sentencja

- 1) Artykuł 12 ust. 1 lit. a) zdanie drugie dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony, oraz zawartości przyznawanej ochrony należy interpretować w ten sposób, że ustanie ochrony lub pomocy organu lub agencji Narodów Zjednoczonych innych niż UNHCR „z jakichkolwiek powodów” odnosi się też do sytuacji, w której osoba, która rzeczywiście korzystała z tej ochrony lub pomocy, przestaje z niej korzystać z przyczyn pozostających poza jej kontrolą i niezależnych od jej woli. Właściwe organy krajowe państwa odpowiedzialnego za rozpatrywanie wniosku o udzielenie azylu złożonego przez taką osobę winne są ustalić, na podstawie indywidualnej oceny każdego wniosku, czy osoba ta została zmuszona do opuszczenia obszaru działań tego organu lub tej agencji, co ma miejsce w przypadku gdy bezpieczeństwo osobiste tej osoby było poważnie zagrożone, zaś właściwa agencja nie miała możliwości zapewnienia jej na tym obszarze warunków do życia zgodnych z zadaniami, których wykonanie zostało jej powierzone.
- 2) Artykuł 12 ust. 1 lit. a) zdanie drugie dyrektywy 2004/83 należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji gdy właściwe organy państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrywanie wniosków o azyl ustaliły, iż wnioskodawca spełnia wymóg ustania ochrony lub pomocy Agencji Narodów Zjednoczonych dla Pomocy Uchodźcom Palestyńskim na Bliskim Wschodzie (UNRWA),

uprawnienie, aby „ipso facto stać się beneficjentami [tej] dyrektywy” implikuje konieczność uznania wnioskodawcy przez to państwo członkowskie za uchodźcę w rozumieniu art. 2 lit. c) tej dyrektywy i automatycznego przyznania mu statusu uchodźcy, pod warunkiem że do wnioskodawcy tego nie znajdują zastosowania art. 12 ust. 1 lit. b), art. 12 ust. 2 lub art. 12 ust. 3 tej dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 347 z 26.11.2011.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 19 grudnia 2012 r.
— Komisja Europejska przeciwko Irlandii

(Sprawa C-374/11) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 75/442/EWG — Ścieki domowe usuwane na terenach wiejskich poprzez szamba — Wyrok Trybunału stwierdzający uchybienie zobowiązaniom — Art. 260 ust. 2 TFUE — Środki mające na celu wykonanie wyroku Trybunału — Kary pieniężne — Okresowa kara pieniężna — Ryczałt)

(2013/C 46/15)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciel: E. White, pełnomocnik)

Strona pozwana: Irlandia (przedstawiciele: D. O'Hagen i E. Creedon, pełnomocnicy, A. Collins SC, M. Gray, BL)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Niewykonanie wyroku Trybunału z dnia 29 października 2009 r. w sprawie C-188/08 Komisja przeciwko Irlandii dotyczący naruszenia art. 4, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13 i 14 dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów (Dz.U. L 194, s. 39), zmienionej dyrektywą Rady 91/156/EWG z dnia 18 marca 1991 r. (Dz.U. L 78, s. 32) w odniesieniu do ścieków domowych usuwanych na terenach wiejskich poprzez szamba — Odpady nieobjęte inną legislacją — Żądanie nałożenia okresowej kary pieniężnej oraz ryczałtu

Sentencja

1) Nie podejmując wszelkich środków koniecznych do wykonania wyroku Trybunału z dnia 29 października 2009 r. w sprawie C-188/08 Komisja przeciwko Irlandii stwierdzającego uchybienie przez Irlandię obowiązkom wynikającym z art. 4 i 8 dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 czerwca 1975 r. w sprawie odpadów zmienionej dyrektywą Rady 91/156/EWG z dnia 18 marca 1991 r. to państwo członkowskie uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy art. 260 ust. 1 TFUE.

2) Irlandia zostaje zobowiązana do zapłacenia na rzecz Komisji Europejskiej na rachunek „Zasoby własne Unii Europejskiej” okresowej kary pieniężnej w kwocie 12 000 EUR za każdy dzień zwłoki w podjęciu środków koniecznych do zastosowania się do ww. wyroku w sprawie Komisja przeciwko Irlandii, począwszy od dnia ogłoszenia niniejszego wyroku do dnia wykonania ww. wyroku w sprawie Komisja przeciwko Irlandii.

3) Irlandia zostaje zobowiązana do wpłacenia na rzecz Komisji Europejskiej na rachunek „Zasoby własne Unii Europejskiej” ryczałtowej kwoty 2 000 000 EUR.

4) Irlandia zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 282 z 24.9.2011.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 19 grudnia 2012 r.
— Bavaria NV przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-445/11 P) (¹)

(Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Niderlandzki rynek piwa — Decyzja Komisji stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Grzywny — Czas trwania postępowania administracyjnego — Poziom grzywny)

(2013/C 46/16)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnosząca odwołanie: Bavaria NV (przedstawiciele: O. Brouwer, P.W. Schepens i N. Al-Ani, advocaten)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Van Nuffel i F. Ronkes Agerbeek, pełnomocnicy, wspierani przez M. Slotbooma, advocaat)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 16 czerwca 2011 r. w sprawie T-235/07 Bavaria przeciwko Komisji, którym Sąd stwierdził nieważność art. 1 decyzji Komisji C(2007) 1697 z dnia 18 kwietnia 2007 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 [WE] (sprawa COMP/B/37.766 — Niderlandzki rynek piwa) w zakresie, w jakim w decyzji tej Komisja Europejska stwierdziła, że Bavaria NV uczestniczyła w naruszeniu polegającym na sporadycznej koordynacji warunków handlowych innych niż ceny, proponowanych indywidualnym konsumentom w sektorze „horeca” w Niderlandach.

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Bawaria NV zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 340 z 19.11.2011.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 19 grudnia 2012 r. — Heineken Nederland BV, Heineken NV przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-452/11 P) (¹)

(Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Niderlandzki rynek piwa — Decyzja Komisji stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Grzywny — Okres trwania postępowania administracyjnego — Wysokość grzywny)

(2013/C 46/17)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszące odwołanie: Heineken Nederland BV, Heineken NV (przedstawiciele: T. Ottervanger i M. de Jong, advocaten)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Van Nuffel i F. Ronkes Agerbeek, pełnomocnicy, wspomagani przez M. Slotbooma, advocaat)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 16 czerwca 2011 r., Heineken Nederland i Heineken przeciwko Komisji (T-240/07), na podstawie którego Sąd stwierdził nieważność art. 1 decyzji Komisji C(2007) 1697 z dnia 18 kwietnia 2007 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 WE (sprawa COMP/B/37.766 — Niderlandzki rynek piwa), w zakresie w jakim Komisja Europejska stwierdza tam, że Heineken NV i Heineken Nederland BV uczestniczyły w naruszeniu polegającym na sporadycznym uzgadnianiu warunków handlowych innych niż cena, proponowanych konsumentom indywidualnym w sektorze „horeca” w Niderlandach.

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Heineken Nederland BV i Heineken NV zostają obciążone kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 340 z 19.11.2011 r.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 19 grudnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wyrchowen administratiwen syd — Bułgaria) — Direktor na direkcija „Obżałwane i uprawnienie na izpylnenieto” — grad Burgas, pri Centraľno uprawnienie na Nacionalnata agencija za prihodite przeciwko Orfej Bułgaria EOOD

(Sprawa C-549/11) (¹)

(Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuły 63, 65, 73 i 80 — Ustanowienie przez osoby fizyczne na rzecz spółki prawa zabudowy w zamian za usługi budowlane świadczone przez tę spółkę na rzecz owych osób fizycznych — Umowa zamiany — Podatek VAT od usług budowlanych — Zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego — Wymagalność — Zapłata z wyprzedzeniem całości wynagrodzenia — Zaliczka — Podstawa opodatkowania transakcji w wypadku wynagrodzenia w formie towarów lub usług — Bezpośrednia skuteczność)

(2013/C 46/18)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Wyrchowen administratiwen syd

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Direktor na direkcija „Obżałwane i uprawnienie na izpylnenieto” — grad Burgas, pri Centraľno uprawnienie na Nacionalnata agencija za prihodite

Strona pozwana: Orfej Bułgaria EOOD

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Wyrchowen administratiwen syd — Wykładnia art. 63, 65, 73 i 80 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Wystąpienie zdarzenia powodującego powstanie obowiązku podatkowego w zakresie podatku VAT dla świadczenia robót budowlanych — Ustanowienie przez osoby fizyczne prawa zabudowy na rzecz spółki w zamian za usługi robót budowlanych świadczone przez tę spółkę na rzecz owych osób fizycznych — Zapłata z wyprzedzeniem — Przepisy krajowe przewidujące jako podstawę opodatkowania transakcji, w wypadku świadczenia wzajemnego polegającego na dostawie towarów lub świadczeniu usług, wartość rynkową tych towarów lub usług

Sentencja

- 1) *Artykuły 63 i 65 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji ustanowienia na rzecz spółki prawa zabudowy w celu wzniesienia budynku w zamian za usługi budowlane polegające na wybudowaniu lokali znajdujących się w tym budynku, które spółka ta zobowiązuje się wydać wykończone pod klucz osobom, które ustanowiły na jej rzecz prawo zabudowy, dopuszczając one, by podatek*

VAT stał się wymagalny z chwilą ustanowienia prawa zabudowy, to jest przed wykonaniem owych usług, jeżeli w chwili ustanowienia prawa zabudowy znane są wszystkie istotne elementy przyszłego świadczenia, a w szczególności jeżeli usługi, jakie mają zostać wykonane, zostały precyzyjnie określone, zaś wartość owego prawa można wyrazić w pieniądzu, co ustalić winien sąd odsyłający.

- 2) W okolicznościach takich jak w sprawie głównej, w których transakcja nie miała miejsca między osobami powiązаныmi w rozumieniu art. 80 dyrektywy 2006/112, co jednakże winien ustalić sąd odsyłający, art. 73 i 80 dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie stosowaniu takich przepisów krajowych jak przepis mający zastosowanie w sprawie głównej, w myśl którego podstawą opodatkowania transakcji, w ramach której całość wynagrodzenia stanowią towary lub usługi, jest wartość rynkowa tych towarów lub usług.
- 3) Artykuły 63, 65 i 73 dyrektywy 2006/112 są bezpośrednio skuteczne.

(¹) Dz.U. C 13 z 14.1.2012.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 19 grudnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto — Portugalia) — Grande Área Metropolitana do Porto (GAMP) przeciwko Comissão Directiva do Programa Operacional Potencial Humano, Ministério do Ambiente e do Ordenamento do Território, Ministério do Trabalho e da Solidariedade Social

(Sprawa C-579/11) (¹)

(Fundusze strukturalne — Rozporządzenie (WE) nr 1083/2006 — Kwalifikowalność terytorialna — Realizowanie inwestycji współfinansowanej przez Unię Europejską z miejscowości położonej poza kwalifikującymi się regionami przez podmiot mający siedzibę w takiej miejscowości)

(2013/C 46/19)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Grande Área Metropolitana do Porto (GAMP)

Strona pozwana: Comissão Directiva do Programa Operacional Potencial Humano, Ministério do Ambiente e do Ordenamento do Território, Ministério do Trabalho e da Solidariedade Social

Przy udziale: Instituto Nacional de Administração, Sindicato dos Quadros Técnicos do Estado, Instituto Superior de Ciências, do Trabalho e da Empresa, Instituto do Desporto de Portugal

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto — Wykładnia art. 174, 175 i 176 TFUE, art. 5 — 8, 22, 32, 34, 35 i 56 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz.U. L 210, s. 25) oraz rozporządzenia (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 roku w sprawie ustalenia wspólnej klasyfikacji Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NUTS) (Dz.U. L 154, s. 1) — Interwencje strukturalne — Finansowanie przez Unię — Programy operacyjne — Kwalifikowanie wydatków — Wspólna klasyfikacja jednostek terytorialnych do celów statystycznych (NUTS)

Sentencja

Przepisy prawa pierwotnego Unii dotyczące spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one temu, aby inwestycja współfinansowana przez Unię była realizowana z miejscowości położonej poza regionami kwalifikującymi się przez podmiot mający siedzibę w takiej miejscowości, pod warunkiem że inwestycja ta będzie w sposób docelowy i identyfikowalny skierowana do kwalifikujących się regionów.

(¹) Dz.U. C 32 z 4.2.2012.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský súd v Prešove (Republika Słowacka) w dniu 15 października 2012 r. — SKP przeciwko Jánowi Bríli

(Sprawa C-460/12)

(2013/C 46/20)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Krajský súd v Prešove

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: SKP

Strona pozwana: Ján Bríla

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni art. 38 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 6 ust. 1 oraz art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG⁽¹⁾ z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy dokonywać w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniom państwa członkowskiego takim jak rozpatrywane w przedmiotowej sprawie, które nie pozwalają sądowi krajowemu orzekającemu w przedmiocie przedawnionej wierzytelności przedsiębiorcy wobec konsumenta na uwzględnienie przedawnienia z urzędu, również w wypadku kiedy od konsumenta żąda się spełnienia świadczeń wynikających z niedozwolonych postanowień umownych?
- 2) Jeśli odpowiedź na pytanie pierwsze jest przecząca, to czy wykładni art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy dokonywać w ten sposób, że sąd jest zobowiązany poinformować z urzędu konsumenta o przysługującym mu uprawnieniu do podniesienia zarzutu przedawnienia wierzytelności przysługującej wierzycielowi?

⁽¹⁾ Dz.U. L 95, s. 29, wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 15 t. 2, s. 288.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okresny sąd vo Svidníku (Republika Słowacka) w dniu 19 października 2012 r. — Pohotovosť, s.r.o. przeciwko Miroslavowi Vašucie

(Sprawa C-470/12)

(2013/C 46/21)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Okresny sąd vo Svidníku

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Pohotovosť, s.r.o.

Strona pozwana: Miroslav Vašuta

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni art. 6 ust. 1, art. 7 ust. 1 i art. 8 dyrektywy Rady 93/13/EWG⁽¹⁾ [z dnia 5 kwietnia 1993 r.] w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich w

związku z art. 47 i 38 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy dokonywać w ten sposób, iż stoją one na przeszkodzie krajowemu przepisowi, takiemu jak art. 37 ust. 1 i 3 Exekucného poriadku, który nie pozwala na uczestnictwo stowarzyszenia ochrony praw konsumentów w postępowaniu egzekucyjnym w charakterze interwenienta?

- 2) Jeżeli odpowiedź na pierwsze pytanie brzmi, iż powyższy przepis nie jest sprzeczny z prawem [Unii], to czy wykładni art. 37 ust. 1 i 3 Exekucného poriadku należy dokonywać w ten sposób, iż przepis ten nie stoi na przeszkodzie temu, aby sąd krajowy w oparciu o art. 6 ust. 1, art. 7 ust. 1 i art. 8 [rzeczonej dyrektywy] przyznał stowarzyszeniu ochrony praw konsumentów status interwenienta w postępowaniu egzekucyjnym?

⁽¹⁾ Dz.U. L 95, s. 29.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Salzburg (Austria) w dniu 9 listopada 2012 r. — Walter Vapenik przeciwko Josefowi Thurnerowi

(Sprawa C-508/12)

(2013/C 46/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesgericht Salzburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa i wnosząca odwołanie: Walter Vapenik

Strona pozwana i druga strona postępowania odwoławczego: Josef Thurner

Pytania prejudycjalne

Czy art. 6 ust. 1 lit. d) rozporządzenia WE nr 805/2004⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że przepis ten ma zastosowanie jedynie do umów między przedsiębiorcą jako wierzycielem a konsumentem jako dłużnikiem, czy też wystarczy, aby przynajmniej dłużnik był konsumentem, co oznaczałoby, że przepis ten znajduje zastosowanie również do roszczeń kierowanych przez jednego konsumenta przeciwko innemu konsumentowi?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 805/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie utworzenia Europejskiego Tytułu Egzekucyjnego dla roszczeń bezspornych (Dz.U. L 143, s. 15).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Beroep te Gent (Belgia) w dniu 9 listopada 2012 r. — Bloomsbury NV przeciwko Belgische Staat

(Sprawa C-510/12)

(2013/C 46/23)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van Beroep te Gent

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bloomsbury NV

Strona pozwana: Belgische Staat

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 2 ust. 3, 4 i 5 czwartej dyrektywy 78/660/EWG⁽¹⁾ dyrektywy Rady z dnia 25 lipca 1978 r. wydanej na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) traktatu w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek należy interpretować w ten sposób, że wówczas, gdy spółka nabywa nieodpłatnie znaczną wartość majątkową i z tego względu brak jest ceny nabycia, którą mogłaby ona zaksięgować, w związku z czym powstaje zniekształcony obraz jej sytuacji w zakresie majątku, finansów i zysków, musi ona jednak omawianą, nieodpłatnie nabytą wartość majątkową zaksięgować przyjmując wartość rzeczywistą?

⁽¹⁾ Dz.U. L 222, s. 11.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria (Węgry) w dniu 19 listopada 2012 r. — OTP Bank Nyilvánosán Működő Részvénytársaság przeciwko Hochtief Solutions AG

(Sprawa C-519/12)

(2013/C 46/24)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Kúria

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: OTP Bank Nyilvánosán Működő Részvénytársaság.

Strona pozwana: Hochtief Solutions AG.

Pytania prejudycjalne

Czy należy uznać, że przedmiotem postępowania, w rozumieniu art. 5 pkt 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE)

nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r.⁽¹⁾ jest umowa lub roszczenie wynikające umowy, w sytuacji gdy sprawa dotyczy roszczenia między stronami, których nie łączy bezpośredni stosunek umowny, w której to sprawie powodowa spółka handlowa, która udzieliła kredytu, występuje przeciwko spółce (zagranicznej) będącej udziałowcem — posiadającym w spornym przedziale czasowym wpływ umożliwiającą bezpośrednią kontrolę — spółki handlowej, która otrzymała kredyt, przy czym spółka powodowa podnosi, że spółka będąca udziałowcem jest odpowiedzialna za długi zaciągnięte przez spółkę kontrolowaną?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 12, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Employment Tribunal (Zjednoczone Królestwo) w dniu 26 listopada 2012 r. — ZJR Lock przeciwko British Gas Trading Limited & Others

(Sprawa C-539/12)

(2013/C 46/25)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Employment Tribunal

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: ZJR Lock

Strona pozwana: British Gas Trading Limited & Others

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w sytuacji, gdy:
 - (i) roczne wynagrodzenie pracownika składa się z wynagrodzenia podstawowego oraz z prowizji wypłacanej na podstawie umownego roszczenia o zapłatę prowizji;
 - (ii) prowizja jest wypłacana w związku z dokonaną przez pracownika sprzedażą i zawartymi przez niego umowami wskutek jego pracy;
 - (iii) prowizja jest wypłacana następczo i kwota otrzymanej prowizji w danym okresie jest zmienna w zależności od wartości dokonanych sprzedaży, zawartych umów oraz od chwili dokonania sprzedaży;
 - (iv) w czasie urlopów wypoczynkowych pracownik nie wykonuje pracy, która uprawniałaby go do otrzymania wskazanych prowizji i w konsekwencji za te okresy nie uzyskuje on prowizji;
 - (v) w okresie objętym wynagrodzeniem, który zawiera okres urlopu wypoczynkowego pracownik ma prawo do wynagrodzenia podstawowego i w dalszym ciągu uzyskuje wypłaty uprzednio zarobionych prowizji; oraz

(vi) jego średni roczny dochód z prowizji jest niższy od dochodu, który uzyskałby, gdyby nie skorzystał z urlopu, ponieważ w okresie urlopu nie wykonuje on pracy, która uprawniałaby go do wypłaty prowizji,

art. 7 dyrektywy 93/104/WE⁽¹⁾ zmienionej dyrektywą 2003/88/WE⁽²⁾ wymaga, aby państwa członkowskie podejmowały środki celem zapewnienia, że pracownik otrzyma wynagrodzenie w zakresie dotyczącym okresów urlopu wypoczynkowego w odniesieniu do prowizji, którą uzyskałby w tych okresach, gdyby nie skorzystał z urlopu, a także wynagrodzenie podstawowe?

- 2) Jakie zasady leżą u podstaw odpowiedzi na pytanie 1?
- 3) Gdyby na pytanie 1 została udzielona odpowiedź twierdząca, jakie zasady (w danym przypadku) powinny zostać przyjęte przez państwa członkowskie przy obliczaniu kwoty podlegającej wypłacie na rzecz pracownika tytułem prowizji, którą pracownik uzyskałby lub mógł uzyskać, gdyby nie skorzystał z urlopu wypoczynkowego?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/104/WE z dnia 23 listopada 1993 r. dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy, Dz.U. L 307, s. 18.
⁽²⁾ Dyrektywa 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy, Dz.U. L 299, s. 9.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin (Niemcy) w dniu 28 listopada 2012 r. — Rena Schmeel przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-540/12)

(2013/C 46/26)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Rena Schmeel

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pierwotne lub wtórne prawo Unii Europejskiej, w tym wypadku przede wszystkim dyrektywę 2000/78/WE⁽¹⁾, należy interpretować w taki sposób, iż szerokokorozumiany zakaz nieuzasadnionej dyskryminacji ze względu na wiek obejmuje także przepisy krajowe dotyczące wynagradzania urzędników federalnych?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 1: Czy w wyniku tej wykładni pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej można stwierdzić, iż przepis krajowy, w myśl którego, na wysokość podstawowego

wynagrodzenia urzędnika w momencie jego zatrudnienia zasadniczy wpływ ma jego wiek, a wzrost wynagrodzenia uzależniony jest przede wszystkim od okresu trwania stosunku pracy urzędnika, stanowi bezpośrednią lub pośrednią dyskryminację ze względu na wiek?

- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej również na pytanie 2: Czy ta wykładnia pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej stoi na przeszkodzie uzasadnieniu takiego przepisu prawa krajowego, którego ustawowo przewidzianym celem jest wynagradzanie doświadczenia zawodowego?
- 4) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej również na pytanie 3: Czy w świetle pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej do momentu wdrożenia wolnej od dyskryminacji regulacji wynagradzania urzędników, dopuszczalny jest inny skutek prawny niż przyznanie osobie dyskryminowanej ze skutkiem wstecznym wynagrodzenia według najwyższego stopnia w jej grupie zaszerogowania?

Czy skutek prawny w postaci naruszenia zakazu dyskryminacji wynika tutaj z pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej, w tym wypadku przede wszystkim z dyrektywy 2000/78/WE, lub czy roszczenie to wynika jedynie z przewidzianej prawem europejskim odpowiedzialności odszkodowawczej państwa z tytułu nieprawidłowej transpozycji zasad wytyczonych przez prawo Unii?

- 5) Czy w świetle tej wykładni pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej dopuszczalny jest krajowy środek, który uzależnia istnienie roszczenia o zapłatę (zaległego) wynagrodzenia lub roszczenia odszkodowawczego od tego, czy urzędnicy zgłosili dane roszczenie w krótkim odstępie czasowym?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303 s. 16)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin (Niemcy) w dniu 28 listopada 2012 r. — Ralf Schuster przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-541/12)

(2013/C 46/27)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ralf Schuster

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pierwotne lub wtórne prawo Unii Europejskiej, w tym wypadku przede wszystkim dyrektywę 2000/78/WE⁽¹⁾, należy interpretować w taki sposób, iż szeroko rozumiany zakaz nieuzasadnionej dyskryminacji ze względu na wiek obejmuje także przepisy krajowe dotyczące wynagradzania urzędników federalnych?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 1: Czy w wyniku tej wykładni pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej można stwierdzić, iż przepis krajowy, w myśl którego, na wysokość podstawowego wynagrodzenia urzędnika w momencie jego zatrudnienia zasadniczy wpływ ma jego wiek, a wzrost wynagrodzenia uzależniony jest przede wszystkim od okresu trwania stosunku pracy urzędnika, stanowi bezpośrednią lub pośrednią dyskryminację ze względu na wiek?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej również na pytanie 2: Czy ta wykładnia pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej stoi na przeszkodzie uzasadnieniu takiego przepisu prawa krajowego, którego ustawowo przewidzianym celem jest wynagradzanie doświadczenia zawodowego?
- 4) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej również na pytanie 3: Czy ta wykładnia pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej — do momentu wdrożenia wolnej od dyskryminacji regulacji wynagradzania urzędników — dopuszcza inny skutek prawny niż przyznanie osobie dyskryminowanej ze skutkiem wstecznym wynagrodzenia według najwyższego stopnia w jej grupie zaszerogowania?
Czy skutek prawny w postaci naruszenia zakazu dyskryminacji wynika tutaj z pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej, w tym wypadku przede wszystkim z dyrektywy 2000/78/WE, lub czy roszczenie to wynika jedynie z przewidzianej prawem europejskim odpowiedzialności odszkodowawczej państwa z tytułu nieprawidłowej transpozycji zasad wytyczonych przez prawo Unii?
- 5) Czy w świetle tej wykładni pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej dopuszczalny jest krajowy środek, który uzależnia istnienie roszczenia o zapłatę (zaległego) wynagrodzenia lub roszczenia odszkodowawczego od tego, czy urzędnicy zgłosili dane roszczenie w krótkim odstępie czasowym?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303 s. 16)

Skarga wniesiona w dniu 27 listopada 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej**(Sprawa C-544/12)**

(2013/C 46/28)

*Język postępowania: polski***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Europejska (Przedstawiciele: P. Hetsch, K. Simonsson i J. Hottiaux, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy 2009/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie opłat lotniskowych⁽¹⁾ a w każdym razie nie powiadamiając Komisji o takich przepisach, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy artykułów 1, 6 ust. 2, oraz artykułów 7, 8, 9 i 13 teże dyrektywy;
- nałożenie na Rzeczpospolitą Polskę zgodnie z art. 260 ust. 3 TFUE okresowej kary pieniężnej za uchybienie obowiązkowi poinformowania o środkach transpozycji dyrektywy 2009/12/WE o dziennej stawce w wysokości 75 002,88 EUR i naliczanej od dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie;
- obciążenie Rzeczypospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2009/12/WE upłynął w dniu 15 marca 2011 r.

⁽¹⁾ Dz. U. L 70 s. 11

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 19 września 2012 r. w sprawie T-265/08 Republika Federalna Niemiec przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 29 listopada 2012 r. przez Republikę Federalną Niemiec

(Sprawa C-549/12 P)

(2013/C 46/29)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Wnosząca odwołanie: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T. Henze, pełnomocnik, U. Karpenstein i C. Johann, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Królestwo Hiszpanii, Republika Francuska, Królestwo Niderlandów

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 19 września 2012 r. w sprawie T-265/08 Republika Federalna Niemiec, Królestwo Hiszpanii (interwenient), Republika Francuska (interwenient), Królestwo Niderlandów (interwenient) przeciwko Komisji Europejskiej mającej za przedmiot

skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2008) 1690, wersja ostateczna z dnia 30 kwietnia 2008 r., w przedmiocie zmniejszenia pomocy finansowej Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) w programie operacyjnym w objętym celem 1 regionie kraju związkowego Turyngia w Republice Federalnej Niemiec (1994–1999) zgodnie z decyzją Komisji C(94) 1939/5 z dnia 5 sierpnia 1994 r. **oraz** stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2008) 1690, wersja ostateczna z dnia 30 kwietnia 2008 r., w przedmiocie zmniejszenia pomocy finansowej Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) w programie operacyjnym w objętym celem 1 regionie kraju związkowego Turyngia w Republice Federalnej Niemiec (1994–1999);

— Obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Przedmiotem niniejszego odwołania jest wyrok Sądu z dnia 19 września 2012 r. w sprawie Niemcy przeciwko Komisji, którym Sąd oddalił zgłoszone przez Republikę Federalną Niemiec żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2008) 1690, wersja ostateczna z dnia 30 kwietnia 2008 r., w przedmiocie zmniejszenia pomocy finansowej Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) w programie operacyjnym w objętym celem 1 regionie kraju związkowego Turyngia w Republice Federalnej Niemiec (1994–1999) zgodnie z decyzją Komisji C(94) 1939/5 z dnia 5 sierpnia 1994 r.

Wnosząca odwołanie opiera je na dwóch zarzutach.

Po pierwsze, Sąd naruszył art. 24 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 4253/88 ⁽¹⁾ w związku z art. 1 rozporządzenia (EG, Euratom) nr 2988/95 ⁽²⁾ i zasadę kompetencji powierzonych (art. 5 ust. 2 TUE, art. 7 TFUE; dawniej art. 5 WE), przyjmując niezgodnie z prawem, że również błędy administracyjne władz krajowych mogą stanowić „nieprawidłowości”, które uprawiają Komisje do korekt finansowych (pierwsza część zarzutu pierwszego). Nawet gdyby korekta finansowa z powodu błędów administracyjnych miałaby być co do zasady możliwa, należałoby uchylić zaskarżony wyrok, gdyż Sąd niezgodnie z prawem przyjmuje, że również naruszenia prawa krajowego i błędy nie mające wpływu na budżet Unii mogą stanowić „nieprawidłowości” uzasadniające korekty finansowe (druga część zarzutu pierwszego).

Po drugie, Sąd naruszył ponadto art. 24 ust. 2 rozporządzenia nr 4253/88 w związku z art. 1 rozporządzenia (EG, Euratom) nr 2988/95 ⁽²⁾ i zasadę kompetencji powierzonych (art. 5 ust. 2 TUE, art. 7 TFUE), gdyż niezgodnie z prawem przyznaje Komisji uprawnienie do dokonywania ekstrapolowanych korekt finansowych (pierwsza część zarzutu drugiego). Nawet gdyby co do zasady miało istnieć uprawnienie do ekstrapolowania, Sąd niezgodnie z prawem zatwierdził sposób jego przeprowadzenia w niniejszej sprawie. Z jednej strony w odniesieniu do części zakwestionowanych przedsięwzięć brak w każdym razie stwierdzenia szkody w budżecie Unii. Z drugiej

strony Komisja nie była uprawniona do zakwalifikowania części krytykowanych błędów jako systemowych (druga część zarzutu drugiego).

- (¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 4253/88 z dnia 19 grudnia 1988 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 w odniesieniu do koordynacji działań różnych funduszy strukturalnych między nimi oraz z operacjami Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innymi istniejącymi instrumentami finansowymi (Dz.U. L 374, s. 1).
- (²) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 27 września 2012 r. w sprawie T-39/10 El Corte Inglés, SA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 6 grudnia 2012 r. przez EL Corte Inglés, SA

(Sprawa C-578/12 P)

(2013/C 46/30)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: El Corte Inglés, SA (przedstawiciel: E. Seijo Veiguela, abogada, J.L. Rivas Zurdo, abogado)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Emilio Pucci International BV

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 27 września 2012 r. w sprawie T-39/10 w całości;
- obciążenie OHIM kosztami poniesionymi przez El Corte Inglés, SA.;
- obciążenie Emilio Pucci International BV kosztami poniesionymi przez El Corte Inglés, SA.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi, że w przypadku wcześniejszych znaków towarowych „EMIDIO TUCCI” i „E. TUCCI” oraz zaskarżonego zgłoszonego wspólnotowego znaku towarowego „PUCCI” istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd [art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego ⁽¹⁾] w odniesieniu do wszystkich oznaczonych towarów z klas 3, 9, 14, 18, 25 i 28, jako że udowodniła,

iż wszystkie zarejestrowane w Hiszpanii znaki towarowe są rzeczywiście używane, i jest jeden znak towarowy (zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 3679528), który nie podlega temu obowiązkowi, a kolidujące ze sobą oznaczenia są łudzące podobne. Ponadto przesłanki zastosowania art. 8 ust. 5 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego z 2009 r. są także spełnione w niniejszym przypadku, jako że wcześniej zarejestrowane znaki towarowe cieszą się renomą w Hiszpanii w odniesieniu do artykułów związanych z modą i używanie podobnego oznaczenia przez osobę trzecią działałoby na szkodę takiej renowy lub powodowałoby czerpanie z niej nienależnej korzyści.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Winsen (Luhe) (Niemcy) w dniu 17 grudnia 2012 r. — Andrea Merten przeciwko ERGO Lebensversicherung AG

(Sprawa C-590/12)

(2013/C 46/31)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Winsen (Luhe)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Andrea Merten

Strona pozwana: ERGO Lebensversicherung AG

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 15 ust. 1 zdanie pierwsze dyrektywy 90/619/EWG (¹) przy uwzględnieniu art. 31 ust. 1 dyrektywy 92/96/EWG (²), w brzmieniu art. 35 i 36 w związku z art. 32 dyrektywy 2002/83/WE (³) należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisowi takiemu jak § 5a ust. 2 zdanie czwarte VVG w brzmieniu ustalonym Drittes Gesetz zur Durchführung versicherungsrechtlicher Richtlinien des Rates der Europäischen Gemeinschaften (trzecią ustawą wprowadzającą w życie dyrektywy Rady Wspólnot Europejskich w dziedzinie prawa ubezpieczeń) z dnia 21 lipca 1994 r., który stanowi, że prawo odstąpienia lub sprzeciwu wygasa najpóźniej rok po dokonaniu zapłaty pierwszej składki ubezpieczeniowej, nawet w sytuacji, gdy ubezpieczający nie został w sposób wystarczający pouczony o prawie do odstąpienia lub sprzeciwu?

(¹) Druga dyrektywa Rady 90/619/EWG z dnia 8 listopada 1990 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do bezpośrednich ubezpieczeń na życie i ustanowienia przepisów ułatwiających skuteczne korzystanie ze swobody świadczenia usług oraz zmieniającej dyrektywę 79/267/EWG (druga dyrektywa w sprawie ubezpieczeń na życie), Dz.U. L 330, s. 50.

(²) Dyrektywa 92/96/EWG z dnia 10 listopada 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do bezpośrednich ubezpieczeń na życie oraz zmieniającej dyrektywy 79/267/EWG i 90/619/EWG (trzecia dyrektywa w sprawie ubezpieczeń na życie), Dz.U. L 360, s. 1.

(³) Dyrektywa 2002/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. dotycząca ubezpieczeń na życie, Dz.U. L 345, s. 1.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 11 stycznia 2013 r. — Kokomarina przeciwko OHIM — Euro Shoe Group (interdit de me gronder IDMG)

(Sprawa T-568/11) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Wspólnotę Europejską — Graficzny znak towarowy interdit de me gronder IDMG — Wcześniejszy słowny znak towarowy Beneluksu DMG — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Podważenie rzeczywistego używania wcześniejszego znaku towarowego po raz pierwszy przed Sądem)

(2013/C 46/32)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Kokomarina (Concarneau, Francja) (przedstawiciel: adwokat C. Charrière-Bournazel)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: V. Melgar, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Euro Shoe Group (Beringen, Belgia) (przedstawiciel: adwokat I. Vernimme)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 21 lipca 2011 r. (sprawa R 1814/2010-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Euro Shoe Unie a Kokomarina.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona i w pozostałym zakresie oddalona.
- 2) Kokomarina zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 13 z 14.1.2012.

Postanowienie Sądu z dnia 12 grudnia 2012 r. — Vakili przeciwko Radzie

(Sprawa T-255/12) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych — Wykreślenie z wykazu osób, których te środki dotyczą — Umorzenie postępowania)

(2013/C 46/33)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Bahman Vakili (Teheran, Iran) (przedstawiciel: adwokat J.-M. Thouvenin)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciel: M. Bishop i I. Rodios, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r., zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, s. 71), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie przyjęcia środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, s. 11) oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie przyjęcia środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s. 1), w zakresie w jakim akty te dotyczą skarżącego, oraz pisma Rady z dnia 23 marca 2012 r.

Sentencja

- 1) Postępowania zostaje umorzone.
- 2) Rada Unii Europejskiej, pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez B. Vakili'ego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 258 z 25.8.2012

Skarga wniesiona w dniu 6 grudnia 2012 r. — Tifosi Optics przeciwko OHIM — Tom Tailor (T)

(Sprawa T-531/12)

(2013/C 46/34)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Tifosi Optics, Inc. (Watkinsville, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci A. Tornato i D. Hazan)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Tom Tailor GmbH (Hamburg, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie w całości nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 17 września 2012 r. w sprawie R 729/2011-2, oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „T” dla towarów z klas 9 i 25 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 8543183

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Tom Tailor GmbH

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: graficzny znak towarowy „T” zarejestrowany jako wspólnotowy znak towarowy pod nr 1368232 dla towarów z klas 9, 18 i 25; graficzny znak towarowy „T” zarejestrowany jako wspólnotowy znak towarowy pod nr 2747996 dla towarów z klas 3, 6, 9, 14, 18, 21, 24, 25 i 28.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie zaskarżonej decyzji i odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 7 grudnia 2012 r. — IBSolution przeciwko OHIM — IBS (IBSolution)

(Sprawa T-533/12)

(2013/C 46/35)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: IBSolution GmbH (Neckarsulm, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat F. Ekey)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: IBS AB (Solna, Szwecja)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie zasadności skargi;
- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 21 września w sprawie R 771/2011-2;
- zmianę decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 21 września w sprawie R 771/2011-2 poprzez dopuszczenie rejestracji zgłoszonego znaku towarowego.
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „IBSolution” dla usług z klas 35, 41 i 42 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 8421877

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: IBS AB

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: graficzny znak towarowy „IBS” zarejestrowany jako wspólnotowy znak towarowy pod nr 38729 dla towarów i usług z klas 9, 16, 35, 41 i 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 12 grudnia 2012 r. — Zafeiropoulos przeciwko Europejskiemu Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego (Cedefop)

(Sprawa T-537/12)

(2013/C 46/36)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Panteleimon Zafeiropoulos (Saloniki, Grecja) (przedstawiciele: adwokat M. Kontogiorgos)

Strona pozwana: Europejskie Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego (Cedefop)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji komisji przetargowej Cedefop w sprawie odrzucenia oferty skarżącego złożonej w ramach przyspieszonego ograniczonego przetargu na udzielenie zamówienia „Świadczenie usług medycznych dla personelu Cedefop” (ogłoszenie o przetargu 2012/S115-189528) i decyzji o udzieleniu tego zamówienia (2012/S208-341369/27.10.2012) lekarzowi pediatrze;
- stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie odrzucenia jego wniosku potwierdzającego skierowanego do pozwanego w dniu 19 listopada 2012 r. i zobowiązanie pozwanego do udostępnienia Sądowi i skarżącemu pełnego tekstu wszystkich dokumentów dotyczących spornego postępowania, tak aby umożliwić sądową kontrolę zgodności z prawem spornej oceny;
- zobowiązanie Cedefop do zapłaty skarżącemu odszkodowania w wysokości 100 000 EUR za szkodę wyrządzoną mu w wyniku opisanych w skardze działań organów Cedefop;
- obciążenie Cedefop kosztami postępowania oraz pozostałymi kosztami i wydatkami, które skarżący poniósł w ramach niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

- 1) Po pierwsze, zaskarżone działania Cedefop są nieuzasadnione i naruszają jego prawa do obrony i skutecznej ochrony w zakresie, w jakim z treści zaskarżonej decyzji o udzieleniu zamówienia i z dokumentów udostępnionych na odpowiedni wniosek skarżącego nie można wyciągnąć niezbitego wniosku co do sposobu oceny i ostatecznego zaklasyfikowania ofert, a w konsekwencji ostateczna ocena przez pozwaną Cedefop nie jest wystarczająco uzasadniona zgodnie z art. 296 TFUE i art. 41 ust. 2 dyrektywy 2004/18/WE⁽¹⁾; poza tym skarżącemu nie powiadomiono o szczególnych cechach i przewagach wybranej oferty w porównaniu do jego własnej oferty; ponadto nie poinformowano go o tych punktach, na których opiera się ostateczna ocena komisji przetargowej w spornym postępowaniu o udzielenie zamówienia na świadczenie usług medycznych dla personelu Cedefop, chociaż złożył odpowiedni wniosek i dotyczący tego wniosek potwierdzający.

- 2) Po drugie, Cedefop popełnił błąd co do okoliczności faktycznych i naruszył zasady obiektywności i bezstronności, gdyż oceny komisji przetargowej, które są zawarte w indywidualnym sprawozdaniu z oceny skarżącego, są oczywiście błędne, a ocenie specyfikacji technicznej przedłożonych ofert brakuje obiektywności.
- 3) Po trzecie, występuje naruszenie istotnego warunku ogłoszenia odnośnie do sprawności technicznej oferentów, w szczególności warunek ten naruszono w ten sposób, że wybranemu wykonawcy brak jednej z wymaganych specjalizacji medycznych i powinien być zostać wykluczony.
- 4) Po czwarte, naruszono zasadę proporcjonalności i obowiązek określenia kryteriów udzielenia zamówienia, które umożliwiałyby obiektywną ocenę porównawczą, ponieważ przez to, że Cedefop użył kryterium „Jakość rozmowy”, naruszył wspomnianą zasadę i uchybił wspomnianemu obowiązkowi, gdyż sformułowanie tego kryterium jest zbyt niedokładne, żeby wynikały z niego dla oferentów optymalne kwalifikacje, które powinni oferować, aby uzyskać najwyższą ocenę.
- 5) Po piąte, zaskarżone zamówienie na usługi narusza Regulamin pracowniczy urzędników Unii Europejskiej w związku z obowiązującymi przepisami krajowymi, gdyż pozwany Cedefop jako instytucja zamawiająca zatrudniająca ponad 50 pracowników zamówieniem tym nie dotrzymuje swojego obowiązku skorzystania wyłącznie z usług lekarza posiadającego specjalizację z medycyny pracy.
- 6) Po szóste, naruszono zasadę przejrzystości, gdyż pozwany Cedefop, nie udzielając skarżącemu żądanych informacji — zarówno na jego wniosek z dnia 15 października 2012 r., jak i na wniosek potwierdzający z dnia 19 listopada 2012 r., naruszył art. 100 ust. 2 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie budżetu ogólnego i art. 149 ust. 3 rozporządzenia (EG, Euratom) nr 2342/2002, jako że decyzji odmownej brak uzasadnienia w rozumieniu tych przepisów.

W końcu skarżący twierdzi, że jego żądanie odszkodowania jest uzasadnione, gdyż odpowiada ono art. 44 § 1 lit. c) regulaminu, a w skardze są przytoczone okoliczności, które spełniają określone w art. 340 TFUE warunki odpowiedzialności pozaumownej Cedefop.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114).

Skarga wniesiona w dniu 12 grudnia 2012 r. — Wedi przeciwko OHIM — Mehlhose Bauelemente für Dachrand + Fassade (BALCO)

(Sprawa T-541/12)

(2013/C 46/37)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Wedi GmbH (Emsdetten, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat O. Bischof)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Mehlhose Bauelemente für Dachrand + Fassade GmbH & Co. KG (Herford, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu:

- o stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 25 września 2012 r. w sprawie R 2255/2011-4;
- posiłkowo o zawieszenie postępowania w sprawie R 2255/2011-4 do chwili prawomocnego orzeczenia w przedmiocie wniosku skarżącej z dnia 15 listopada 2012 r. o unieważnienie należącego do drugiego uczestnika postępowania wspólnotowego znaku towarowego nr 006095889 Balkogrün, sygnatura akt Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) 000007267 C;
- o obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „BALCO” dla towarów z klasy 19 — zgłoszenie nr 9023771

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Mehlhose Bauelemente für Dachrand + Fassade GmbH & Co. KG

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowne znaki towarowe „Balkogrün”, „Balkoplan” i „Balkotop” zarejestrowane dla towarów z klas 19, 21 i 27

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 18 grudnia 2012 r. — Teva Pharma i Teva Pharmaceuticals Europe przeciwko Europejskiej Agencji Leków

(Sprawa T-547/12)

(2013/C 46/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Teva Pharma BV (Utrecht, Niderlandy) i Teva Pharmaceuticals Europe BV (Utrecht, Niderlandy) (przedstawiciele: K. Bacon i D. Piccinin, barristers, G. Morgan i C. Drew, solicitors)

Strona pozwana: Europejska Agencja Leków

Żądania

Skażące wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiej Agencji Leków, zawartej w jej piśmie z dnia 26 listopada 2012 r., oddalającej wnioski skarżących o przyznanie pozwolenia na dopuszczenie do obrotu dla wytwarzanej przez nie odmiany generycznej substancji abakawir/lamiwudyna; oraz
- obciążenie Europejskiej Agencji Leków poniesionymi przez nie kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżące podnoszą jeden zarzut, zgodnie z którym oddalenie ich wniosku o przyznanie pozwolenia na dopuszczenie do obrotu dla wytwarzanej przez nie odmiany generycznej ustalonego połączenia produktów leczniczych na tej podstawie, że produkt był chroniony dziesięcioletnim okresem wyłączności, jest sprzeczne z prawidłową interpretacją rozporządzenia (WE) nr 726/2004⁽¹⁾ i dyrektywy 2001/83/WE⁽²⁾. Skarżące twierdzą w szczególności, że posiadacz pozwolenia na dopuszczenie do obrotu dla spornego produktu nie jest uprawniony do korzystania z dziesięcioletniego okresu wyłączności danych, gdyż produkt ten jest ustalonym połączeniem produktów leczniczych, łączącym dwie substancje czynne, które były dostarczane i wykorzystywane w Unii jako składniki różnych produktów leczniczych przez szereg lat. Skarżące wskazują zatem, że sporny produkt jest objęty tym samym ogólnym pozwoleniem na dopuszczenie do obrotu co wcześniejsze pozwolenia na dopuszczenie do

obrotu dla jego składników, w rozumieniu art. 6 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2001/83. W konsekwencji skarżące stoją na stanowisku, że ów produkt nie jest objęty żadnym dodatkowym okresem wyłączności danych po upływie okresu wyłączności danych w odniesieniu do wspomnianych pozwoleń.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiające wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiające Europejską Agencję Leków (Dz.U. L 136, s. 1).

(²) Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311, s. 67).

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2012 r. — North Drilling przeciwko Radzie

(Sprawa T-552/12)

(2013/C 46/39)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: North Drilling (Teheran, Iran) (przedstawiciele: adwokaci J. Viñals Camallonga, L. Barriola Urruticoechea y J. Iriarte Ángel)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności art. 2 decyzji Rady 2012/635/WPZiB z dnia 15 października 2012 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu w części dotyczącej strony skarżącej oraz usunięcie jej z załącznika do tej decyzji;

— stwierdzenie nieważności art. 1 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 945/2012 z dnia 15 października 2012 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu w części dotyczącej strony skarżącej oraz usunięcie jej z załącznika do tego rozporządzenia;

— obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1) Zarzut pierwszy, dotyczący oczywistego błędu

— zarzut pierwszy dotyczy oczywistego błędu w ocenie faktów, na których opierają się zaskarżone przepisy, jako że są pozbawione rzeczywistej podstawy faktycznej i dowodowej.

2) Zarzut drugi, dotyczący niedopełnienia obowiązku uzasadnienia

— Zarzut drugi dotyczy niedopełnienia obowiązku uzasadnienia, jako że zaskarżone przepisy zostały w części dotyczącej North Drilling opatrzone uzasadnieniem, które jest pozbawione podstaw, okólnie i stereotypowe.

3) Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia prawa do ochrony sądowej

— Zarzut trzeci opiera się na naruszeniu prawa do skutecznej ochrony sądowej w odniesieniu do uzasadnienia aktów, braku uzasadnienia podnoszonego powodu oraz praw do obrony i własności, jako że nie został dochowany wymóg uzasadnienia, co wpływa na pozostałe prawa.

4) Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia prawa własności.

— Zarzut czwarty dotyczy naruszenia prawa własności poprzez jego ograniczenie bez rzeczywistego uzasadnienia.

5) Zarzut piąty, dotyczący naruszenia zasady równości traktowania

— Zarzut piąty dotyczący naruszenia zasady równości traktowania poprzez zaszkodzenie pozycji konkurencyjnej skarżącej, mimo iż nie istnieją ku temu powody

6) Zarzut szósty, dotyczący nadużycia władzy

— Zarzut szósty, dotyczący nadużycia władzy, jako że istnieją obiektywne, precyzyjne i spójne poszlaki pozwalające na przyjęcie, że zastosowanie środka ograniczającego nastąpiło z innych powodów niż wskazywane przez Radę.

Skarga wniesiona w dniu 24 grudnia 2012 r. — Changshu City Standard Parts Factory przeciwko Radzie

(Sprawa T-558/12)

(2013/C 46/40)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Changshu City Standard Parts Factory (Changshu City, Chiny) (przedstawiciele: R. Antonini i E. Monard, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 924/2012 z dnia 4 października 2012 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 91/2009 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w zakresie dotyczącym skarżącego;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy, zgodnie z którym wyłączenie z rachunku marży dumpingowej niektórych transakcji eksportowych zawartych przez skarżącego narusza art. 2 ust. 11, art. 2 ust. 7 lit. a), art. 2 ust. 8 i 9 oraz art. 9 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej, zasadę niedyskryminacji oraz art. 2.4.2 porozumienia o stosowaniu art. VI GATT 1994.
- 2) Zarzut drugi, zgodnie z którym odrzucenie niektórych dostosowań proponowanych przez skarżącego narusza art. 2 ust. 10 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej oraz art. 2.4 porozumienia o stosowaniu art. VI GATT 1994. Tytułem zarzutu ewentualnego skarżący podnosi naruszenie przez Radę art. 296 traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Skarga wniesiona w dniu 24 grudnia 2012 r. — Ningbo Jinding Fastener przeciwko Radzie

(Sprawa T-559/12)

(2013/C 46/41)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ningbo Jinding Fastener (Ningbo, Chiny) (przedstawiciele: R. Antonini i E. Monard, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 924/2012 z dnia 4 października 2012 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 91/2009 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w zakresie dotyczącym skarżącego;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy, zgodnie z którym wyłączenie z rachunku marży dumpingowej niektórych transakcji eksportowych zawartych przez skarżącego narusza art. 2 ust. 11, art. 2 ust. 7 lit. a), art. 2 ust. 8 i 9 oraz art. 9 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej, zasadę niedyskryminacji oraz art. 2.4.2 porozumienia o stosowaniu art. VI GATT 1994.
- 2) Zarzut drugi, zgodnie z którym odrzucenie niektórych dostosowań proponowanych przez skarżącego narusza art. 2 ust. 10 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej oraz art. 2.4 porozumienia o stosowaniu art. VI GATT 1994. Tytułem zarzutu ewentualnego skarżący podnosi naruszenie przez Radę art. 296 traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Skarga wniesiona w dniu 19 grudnia 2012 r. — Beninca przeciwko Komisji

(Sprawa T-561/12)

(2013/C 46/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Jürgen Beninca (Frankfurt nad Menem, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Zschocke)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 9 października 2012 r. o odmowie dostępu do dokumentu sporządzonego w ramach postępowania w sprawie koncentracji (sprawa COMP/M.6166 — NYSE Euronext/Deutsche Börse); oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że nie ma zastosowania żaden z wyjątków wymienionych w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 ⁽¹⁾. Powyższe twierdzenie w szczególności jest słuszne w odniesieniu do wyjątków określonych w decyzji Komisji, to jest w art. 4 ust. 3 akapit drugi i w art. 4 ust. 2 tiret pierwsze owego rozporządzenia.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że, jeżeli którykolwiek z tych wyjątków miałby zastosowanie, Komisja nie ocenia w decyzji w sposób prawidłowy, czy przynajmniej częściowy dostęp do żadanego dokumentu (lub dokumentu z wykreśleniami) jest możliwy na podstawie art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że strona skarżąca ma prawo dostępu do żadanego dokumentu ze względu na nadrzędny interes publiczny przemawiający za udostępnieniem danego dokumentu zgodnie z art. 4 ust. 2 i 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 24 grudnia 2012 r. — Dalli przeciwko Komisji

(Sprawa T-562/12)

(2013/C 46/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: John Dalli (St. Julians, Malta) (przedstawiciele: L. Levi, A. Alamanou i S. Rodrigues, prawnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności ustnej decyzji przewodniczącego Komisji Europejskiej z dnia 16 października 2012 r. w przedmiocie natychmiastowej dymisji skarżącego.
- Zasądzenie od strony pozwanej na rzecz skarżącego zadośćuczynienia za krzywdę i odszkodowania za szkodę.
- Obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 245 i 247 TFUE w związku z tym, że zaskarżona decyzja została przyjęta przez niewłaściwy organ.
- 2) Pomocniczo: zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 17 ust. 6 TUE oraz ogólnej zasady pewności prawa w związku z tym, że zaskarżona decyzja nie może skutkować ważną dymisją skarżącego.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący oczywistych błędów i naruszeń przepisów proceduralnych w związku z tym, że dla zaskarżonej decyzji brak jest uzasadnionych podstaw, oraz że stwierdzenia OLAF, na których opiera się owa decyzja zostały poczynione w wyniku procedury niezgodnej z prawem.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia praw do obrony w związku z tym, że skarżący nie miał możliwości dokonania analizy i oceny zarzucanych mu okoliczności faktycznych.
- 5) Zarzut piąty dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności w związku z tym, że skarżący nie miał możliwości stwierdzenia jakie są zgodne z prawem cele zaskarżonej decyzji, i czy rozpatrzono zastosowanie jakiegokolwiek innego, mniej restrykcyjnego środka.

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 23 października 2012 r. — Strack przeciwko Komisji

(Sprawa F-44/05 RENV)

(Służba publiczna — Urzędnicy — Przekazanie sprawy do Sądu po uchyleniu rozstrzygnięcia — Uchylenie immunitetu pracowników instytucji za wypowiedzi ustne i pisemne, które padły w ramach postępowania sądowego — Powołanie na stanowisko kierownika wydziału — Odrzucenie kandydatury — Skarga o stwierdzenie nieważności — Interes prawny odrzuconego kandydata — Powaga rzeczy osądzonej — Uchybienie proceduralne — Wyważenie wchodzących w grę interesów — Skarga o odszkodowanie lub zadośćuczynienie — Krzywda doznana z racji zachowania niezgodnego prawem)

(2013/C 46/44)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Strack (Kolonja, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci N. A. Lödler i H. Tettenborn)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: H. Krämer i B. Eggers, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania po uchyleniu rozstrzygnięcia — Służba publiczna — Po pierwsze, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji odrzucającej kandydaturę skarżącego na stanowisko kierownika wydziału „Przetargi i zamówienia publiczne” i powołującej innego kandydata na to stanowisko, a po drugie, żądanie odszkodowania (wcześniej T-225/05).

Sentencja wyroku

- 1) Wniosek o uchylenie immunitetu przysługującego pracownikom Komisji Wspólnot Europejskich w sprawie F-44/05 Strack przeciwko Komisji zostaje odrzucony jako niedopuszczalny.
- 2) Wniosek o odszkodowanie za przewlekłość postępowania administracyjnego prowadzonego w celu obsadzenia stanowiska oraz za przewlekłość postępowania poprzedzającego wniesienie skargi zostaje oddalony jako bezzasadny.
- 3) Stwierdza się nieważność decyzji w sprawie powołania A oraz decyzji Komisji Wspólnot Europejskich z dnia 19 listopada 2004 r. w sprawie odrzucenia kandydatury G. Stracka na stanowisko kierownika wydziału „Przetargi i zamówienia publiczne” w Urzędzie Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich.

4) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

5) Komisja Europejska pokrywa własne koszty w sprawach F-44/05 Strack przeciwko Komisji, T-526/08 P Komisja przeciwko Strackowi i F-44/05 RENV Strack przeciwko Komisji i zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez G. Stracka w tych sprawach.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 13 grudnia 2012 r. — Donati przeciwko EBC

(Sprawa F-63/09) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Personel EBC — Skarga dotycząca mobbingu — Dochodzenie administracyjne — Dostęp do akt dochodzenia — Przekazanie akt osobom obwinionym w skardze — Obowiązek poufności — Poszanowanie prawa do obrony)

(2013/C 46/45)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Paola Donati (Frankfurt nad Menem, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i M. Vandebussche)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny (przedstawiciele: F. Feyerbacher i N. Urban, pełnomocnicy, adwokat B. Wägenbauer)

Przedmiot sprawy

Służba publiczna — Stwierdzenie nieważności decyzji EBC o niepodejmowaniu działań w związku z zarzutami dotyczącymi mobbingu na szkodę skarżącej oraz naprawienie doznanej przez nią krzywdy

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Paola Donati pokrywa własne koszty i zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez Europejski Bank Centralny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 205 z 29.8.2009, s. 50.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 18 września 2012 r. — Cuallado Martorell przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa F-96/09) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Konkurs otwarty — Niedopuszczenie do egzaminu ustnego w związku z uzyskanymi wynikami egzaminu pisemnego — Wnioski o ponowne zbadanie — Szczególne prawo kandydatów do dostępu do niektórych informacji dotyczących — Przedmiot i zakres — Prawo dostępu do sprawdzonych prac pisemnych — Brak)

(2013/C 46/46)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Eva Cuallado Martorell (Augsburg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Diez Lorenzo)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciel: B. Eggers i J. Baquero Cruz pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Służba publiczna — Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji o niedopuszczeniu skarżącej do egzaminów ustnych konkursu otwartego EPSO/AD/130/08 i o odmowie udzielenia jej dostępu do sprawdzonych prac pisemnych, a także o stwierdzenie nieważności, ze skutkiem wstecznym, listy rezerwy kadrowej ogłoszonej po przeprowadzeniu egzaminów

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje w części oddalona, a w części odrzucona.
- 2) Komisja Europejska pokrywa swoje własne koszty oraz koszty poniesione przez E. Cuallado Martorell.

⁽¹⁾ Dz.U. C 148 z 5.6.2010, s. 54.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 11 grudnia 2012 r. — Mata Blanco przeciwko Komisji

(Sprawa F-65/10) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Konkurs wewnętrzny COM/INT/OLAF/09/AD10 — Zwalczanie nadużyć finansowych — Odpowiednie kompetencje EPSO i komisji konkursowej — Testy wstępne nadzorowane przez komisję konkursową — Egzamin ustny — Naruszenie warunków ogłoszenia o konkursie — Rozpiętość ocen — Kryteria oceny — Równe traktowanie kandydatów — Oczywisty błąd w ocenie — Zasady przejrzystości i dobrej administracji — Obowiązek uzasadnienia)

(2013/C 46/47)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: José Manuel Mata Blanco (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i A. Blot)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo B. Eggers i P. Pecho, pełnomocnicy, a następnie B. Eggers, pełnomocnik)

Przedmiot sprawy

Służba publiczna — Stwierdzenie nieważności decyzji EPSO o niewpisaniu nazwiska skarżącego na liście rezerwy kadrowej w ramach konkursu wewnętrznego „COM/INT/OLAF/09/AD10 — Administratorzy ze specjalizacją w obszarze zwalczania nadużyć finansowych” oraz stwierdzenie nieważności listy rezerwy kadrowej oraz wszystkich decyzji wydanych na jej podstawie.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) José Manuel Mata Blanco pokrywa własne koszty i zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 288 z 23.10.2010, s. 73.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 11 lipca 2012 r. — AI przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości

(Sprawa F-85/10) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Członek personelu tymczasowego — Konkurs wewnętrzny — Wykluczenie z udziału w konkursie na skutek wyniku uzyskanego w pierwszej części konkursu pisemnego — Ponowna ocena — Równość traktowania — Zmiana kwalifikacji umowy o pracę na czas określony na umowę o pracę na czas nieokreślony — Nieprzedłużenie umowy zawartej z członkiem personelu tymczasowego na czas określony — Skarga o stwierdzenie nieważności — Skarga o odszkodowanie i zadośćuczynienie)

(2013/C 46/48)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: AI (przedstawiciele: początkowo adwokat M. Erniquin, następnie adwokaci M. Erniquin i L. N'Gapou)

Strona pozwana: Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (przedstawiciel: A. V. Placco, pełnomocnik)

Przedmiot sprawy

Służba publiczna — Po pierwsze stwierdzenie nieważności narady komisji konkursowej dotyczącej wyników egzaminu z języka francuskiego przeprowadzonego w ramach konkursu wewnętrznego nr CJ 12/09 i w niezbędnym zakresie stwierdzenie nieważności umów i powołań osób, które ten konkurs zdały oraz, po drugie, stwierdzenie nieważności decyzji o nieprzedłużeniu umowy ze skarżącym jako członkiem personelu tymczasowego, oraz żądanie odszkodowania i zadośćuczynienia

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) AI pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

(¹) Dz.U. C 13 z 15.1.2011, s. 39.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 11 grudnia 2012 r. — Cocchi i Falcione przeciwko Komisji

(Sprawa F-122/10) (¹)

(Służba publiczna — Urzędnicy — Emerytura — Przeniesienie uprawnień emerytalnych nabytych w krajowym systemie emerytalnym — Wycofanie propozycji przekazania — Akt, którym nie przyznano praw podmiotowych lub innych podobnych korzyści)

(2013/C 46/49)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Giorgio Cocchi (Wezembeek-Oppem, Belgia) i Nicola Falcione (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi i J.N. Louis)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Martin i J. Baquero Cruz, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Służba publiczna — Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji o wycofaniu propozycji dotyczącej przeniesienia uprawnień emerytalnych skarżących, która została już przez nich zaakceptowana.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji z dnia 12 i 23 lutego 2010 r. Komisji Europejskiej w zakresie, w jakim wycofano w nich propozycje, skierowane do G. Cocchiego i N. Falcioniego, wskazujące sumę dodatkowych lat zaliczanych do okresu uprawniającego do emerytury, które wynikną z ewentualnego przeniesienia ich uprawnień emerytalnych.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty i zostaje obciążona jedną trzecią kosztów poniesionych przez G. Cocchiego i N. Falcioniego.
- 4) G. Cocchi i N. Falcione pokrywają dwie trzecie swoich kosztów.

(¹) Dz.U. C 63 z 26.2.2011, s. 34.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 20 listopada 2012 r. — Soukoup przeciwko Komisji

(Sprawa F-1/11) (¹)

(Służba publiczna — Konkurs otwarty — Nieumieszczenie nazwiska na liście rezerwy kadrowej — Ocena z egzaminu ustnego)

(2013/C 46/50)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Zdenek Soukoup (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciele: początkowo adwokaci É. Boigelot i S. Woog, następnie adwokat É. Boigelot)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo B. Eggers i P. Pecho, pełnomocnicy, następnie B. Eggers, pełnomocnik)

Przedmiot sprawy

Służba publiczna — Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji komisji konkursu otwartego EPSO/AD/144/09 o nieumieszczeniu nazwiska skarżącego na liście rezerwy kadrowej oraz decyzji o umieszczeniu na tej liście nazwiska innego kandydata, a także naprawienie poniesionej szkody i zadośćuczynienie za doznaną krzywdę.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona, a w części oddalona.
- 2) Z. Soukoup pokrywa swoje własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.

(¹) Dz.U. C 72 z 5.3.2011, s. 36.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 13 grudnia 2012 r. — AX przeciwko EBC

(Sprawy połączone F-7/11 i F-60/11) (¹)

(Służba publiczna — Pracownicy EBC — Postępowanie dyscyplinarne — Zawieszenie członka personelu bez obniżenia jego wynagrodzenia podstawowego — Cofnięcie decyzji — Prawo do obrony — Dostęp do akt — Uzasadnienie — Uzasadnienie decyzji — Zarzut niedopełnienia obowiązków zawodowych — Poważne uchybienie)

(2013/C 46/51)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: AX (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i M. Vandebussche)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny (przedstawiciele: w sprawie F-7/11 P. Embley i E. Carlini, pełnomocnicy oraz adwokat B. Wägenbaur; w sprawie F-60/11, P. Embley i M. López Torres, pełnomocnicy oraz adwokat B. Wägenbaur)

Przedmiot sprawy

Służba publiczna — Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji strony pozwanej o zawieszeniu strony skarżącej ze skutkiem od dnia 5 sierpnia 2010 r. oraz zadośćuczynienia za doznaną krzywdę

Sentencja wyroku

- 1) Skargi w sprawach połączonych F-7/11 i F-60/11 zostają oddalone.
- 2) AX ponosi swoje własne koszty oraz zostaje obciążony kosztami Europejskiego Banku Centralnego.

(¹) Dz.U. C 152 z 21.5.2011, s. 33; Dz.U. C 211 z 16.7.2011, s. 35.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 20 listopada 2012 r. — Ghiba przeciwko Komisji

(Sprawa F-10/11) (¹)

(Służba publiczna — Konkurs wewnętrzny — Niedopuszczenie do udziału w konkursie — Warunki zakwalifikowania — Pojęcie służb związanych z Komisją)

(2013/C 46/52)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Dorina Maria Ghiba (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat C. Mourato)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo B. Eggers i P. Pecho, pełnomocnicy, następnie B. Eggers, pełnomocnik)

Interwient wspierający żądania strony pozwanej: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bauer i J. Herrmann, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Służba publiczna — Stwierdzenie nieważności decyzji komisji konkursowych w konkursach COM/INT/EU2/10/AD5 i COM/INT/EU2/AST3 w przedmiocie odrzucenia kandydatury skarżącej z tego względu na to, że nie spełnia warunków zakwalifikowania wymaganych w ogłoszeniu o konkursie.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) D.M. Ghiba pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 3) Rada Unii Europejskiej pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 95 z 26.3.11, s. 14.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 5 grudnia 2012 r. — BA przeciwko Komisji

(Sprawa F-29/11) (¹)

(Służba publiczna — Konkurs otwarty — Ogłoszenie o konkursie EPSO/AD/147/09 — Utworzenie listy rezerwy kadrowej dla administratorów obywatelstwa rumuńskiego — Gruntowna znajomość języka urzędowego Rumunii — Węgierskojęzyczna mniejszość zamieszkująca w Rumunii — Niedopuszczenie do egzaminu ustnego — Zasady równości traktowania i niedyskryminacji — Zakres)

(2013/C 46/53)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: BA (Wezembeek-Oppem, Belgia) (przedstawiciele: początkowo adwokaci: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i É. Marchal, następnie adwokaci: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal i D. Abreu Caldas)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo B. Eggers i P. Pecho, pełnomocnicy, następnie B. Eggers, pełnomocnik)

Przedmiot sprawy

Służba publiczna — Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji komisji konkursowej dla konkursu EPSO/AD/147/09-RO o niedopuszczeniu skarżącej do egzaminu ustnego w ramach tego konkursu

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) BA pokrywa koszty własne oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.

(¹) Dz.U. C 173 z 11.6.11, s. 16.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 13 grudnia 2012 r. — Honnefelder przeciwko Komisji

(Sprawa F-42/11) (¹)

(Służba publiczna — Konkurs otwarty — Stwierdzenie nieważności decyzji komisji konkursowej — Powaga rzeczy osądzonej — Zasada legalności — Zarzut niezgodności z prawem decyzji o ponownym przeprowadzeniu konkursu otwartego)

(2013/C 46/54)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Stephanie Honnefelder (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat C. Bode)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo B. Eggers i P. Pecho, pełnomocnicy, następnie B. Eggers, pełnomocnik)

Przedmiot sprawy

Służba publiczna — Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji o nieumieszczeniu nazwiska skarżącej na liście rezerwy kadrowej konkursu EPSO/AD/26/05

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) S. Honnefelder pokrywa dwie trzecie własnych kosztów.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty oraz jedną trzecią kosztów poniesionych przez S. Honnefelder.

(¹) Dz.U. C 183 z 25.6.2011, s. 34.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 17 lipca 2012 r. — BG przeciwko Europejskiemu Rzecznikowi Praw Obywatelskich

(Sprawa F-54/11) (¹)

(Służba publiczna — Postępowanie dyscyplinarne — Kara dyscyplinarna — Wydalenie ze służby — Prowadzenie wstępnego dochodzenia przed krajowymi sądami karnymi w chwili wydania decyzji o wydaleniu ze służby — Równość traktowania mężczyzn i kobiet — Zakaz dokonywania zwolnień pracowników w okresie od początku ciąży do końca urlopu macierzyńskiego)

(2013/C 46/55)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: BG (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i A. Blot)

Strona pozwana: Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich (przedstawiciele J. Sant'Anna, pełnomocnik, adwokaci D. Waelbroeck i A. Duron)

Przedmiot sprawy

Służba publiczna — Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji o zastosowaniu względem strony skarżącej sankcji w postaci wydalenia ze służby bez utraty uprawnień emerytalnych. W konsekwencji, tytułem żądania głównego, wnioski o przywrócenie strony skarżącej do pracy na dawne stanowisko, a tytułem ewentualnym, przyznanie jej kwoty odpowiadającej wynagrodzeniu, jakie pobierałaby w okresie od wejścia w życie środka

w postaci wydalenia ze służby do osiągnięcia przez nią wieku emerytalnego. W każdym razie przyznanie stronie skarżącej określonej kwoty tytułem zadośćuczynienia za krzywdę.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona, a w części oddalona.
- 2) BG pokrywa własne koszty i zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich.

(¹) Dz.U. C 204 z 9.7.2011, s. 30.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 23 października 2012 r. — Eklund przeciwko Komisji

(Sprawa F-57/11) (¹)

(Służba publiczna — Zatrudnienie — Konkurs otwarty — Umieszczenie nazwiska na liście rezerwy kadrowej — Oferta zatrudnienia złożona osobie, której nazwisko figuruje na liście rezerwy kadrowej — Warunki przyjęcia — Doświadczenie zawodowe nabyte po uzyskaniu dyplomu — Kompetencje przysługujące odpowiednio komisji konkursowej i organowi powołującemu — Przyjęcie oferty zatrudnienia — Wycofanie oferty zatrudnienia)

(2013/C 46/56)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Eklund (Taino, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci B. Cortese i C. Cortese)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo B. Eggers, A. Aresu i P. Pecho, pełnomocnicy, następnie B. Eggers i G. Gattinara, pełnomocnicy, adwokat A. Dal Ferro)

Przedmiot sprawy

Służba publiczna — Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji o nieuznaniu skutków prawnych przyjęcia przez skarżącego oferty stanowiska urzędnika w okresie próbnym (asystent) w charakterze asystenta technicznego we Wspólnym Centrum Badawczym w Isprze, i o wycofaniu tej oferty oraz żądanie odszkodowania i zadośćuczynienia

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) G. Eklund pokrywa swoje własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską

(¹) Dz.U. C 211 z 16.7.2011, s. 33.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 20 czerwca 2012 r. — Menidiatis przeciwko Komisji**(Sprawa F-79/11) ⁽¹⁾****(Służba publiczna — Urzędnicy — Zatrudnienie — Odrzucenie kandydatury — Wykonanie wyroku stwierdzającego nieważność — Rozsądny termin — Indywidualne działania zapewnijące wykonanie wyroku — Utrata szansy)**

(2013/C 46/57)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Andreas Menidiatis (Rhode-Saint-Genèse, Belgia) (przedstawiciel: adwokat S. Pappas)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i G. Berscheid, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Służba publiczna — Żądanie wypłacenia skarżącemu określonej kwoty tytułem odszkodowania za poniesioną szkodę i zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, których miał doznać ze względu na niewykonanie wyroku w sprawie F-128/07.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Andreas Menidiatis pokrywa własne koszty oraz zostaje obciążony kosztami Komisji Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 311 z 22.10.2011, s. 47.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 11 grudnia 2012 r. — Vienne przeciwko Parlamentowi**(Sprawa F-97/11) ⁽¹⁾****(Służba publiczna — Uposażenie — Dodatki rodzinne — Dodatek na gospodarstwo domowe — Ustanie prawa do dodatku na gospodarstwo domowe — Rozwiązanie małżeństwa)**

(2013/C 46/58)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Philippe Vienne (Moutfort, Luksemburg) (przedstawiciele: adwokaci P. Nelissen Grade i G. Leblanc)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: M. Ecker i S. Alves, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Służba publiczna — Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Parlamentu w sprawie daty wejścia w życie zmiany stanu cywilnego, jaką należy uwzględnić w odniesieniu do uchylenia dodatku na gospodarstwo domowe, wskutek wyroku sądu cywilnego orzekającego rozwód skarżącego.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona, a w części oddalona.
- 2) Philippe Vienne pokrywa własne koszty i zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Parlament Europejski.

⁽¹⁾ Dz.U. C 347 z 26.11.2011, s. 47.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 13 grudnia 2012 r. — Mileva przeciwko Komisji**(Sprawa F-101/11) ⁽¹⁾****(Służba publiczna — Konkurs otwarty — Ogłoszenie o konkursie EPSO/AD/188/10 — Nieumieszczenie nazwiska na liście rezerwy kadrowej — Skład komisji konkursowej — Stali i niestali członkowie)**

(2013/C 46/59)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Tzena Mileva (Paryż, Francja) (przedstawiciele: początkowo adwokat E. Boigelot, następnie adw. G. Generet)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i B. Eggers, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Służba publiczna — Stwierdzenie nieważności decyzji komisji konkursowej konkursu otwartego EPSO/AD/188/10 — TŁUMACZE KONFERENCYJNI języka BUŁGARSKIEGO (BG) o nieumieszczeniu nazwiska skarżącej na liście rezerwy kadrowej wspomnianego konkursu oraz wniosek o odszkodowanie i zadośćuczynienie

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) T. Mileva pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 6 z 7.1.2012, s. 25.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 11 grudnia 2012 r. — Ntouvas przeciwko ECDC

(Sprawa F-107/11) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Personel kontraktowy — Postępowanie w sprawie oceny za 2010 r. — Żądanie stwierdzenia nieważności sprawozdania z oceny)

(2013/C 46/60)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ioannis Ntouvas (Sundbyberg, Szwecja) (przedstawiciel: adwokat E. Mylonas)

Strona pozwana: Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC) (przedstawiciele: R. Trott, pełnomocnik, adwokat D. Waelbroeck)

Przedmiot sprawy

Służba publiczna — Żądanie stwierdzenia nieważności sprawozdania z oceny strony skarżącej za okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2010 r.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Ioannis Ntouvas pokrywa własne koszty oraz zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób.

⁽¹⁾ Dz.U. C 25 z 28.1.2012, s. 69.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 23 października 2012 r. — Possanzini przeciwko Frontex

(Sprawa F-61/11) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Członek personelu tymczasowego — Procedura dotycząca przedłużania umowy o pracę w charakterze członka personelu tymczasowego — Przekazanie członkowi personelu tymczasowego negatywnej opinii oceniającego w kwestii przedłużenia — Akt niekorzystny — Brak — Żądanie stwierdzenia nieważności niekorzystnych uwag w przedmiocie wyników pracy zawartych w rocznych sprawozdaniach z oceny — Skarga oczywiście niedopuszczalna)

(2013/C 46/61)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Daniele Possanzini (Warszawa, Polska) (przedstawiciel: adwokat S. Pappas)

Strona pozwana: Europejska Agencja Zarządzania Współpracą Operacyjną na Granicach Zewnętrznych Państw Członkowskich Unii Europejskiej (Frontex) (przedstawiciele: S. Vuorensola i H. Caniard, pełnomocnicy, adwokaci D. Waelbroeck i A. Duron)

Przedmiot sprawy

Służba publiczna — Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji w sprawie cofnięcia decyzji o przedłużeniu umowy o pracę w charakterze członka personelu tymczasowego ze skarżącym oraz stwierdzenia nieważności niektórych części sprawozdań z oceny za okres od sierpnia 2006 r. do grudnia 2009 r.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.
- 2) D. Possanzini pokrywa swoje własne koszty oraz koszty poniesione przez Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Granicach Zewnętrznych Państw Członkowskich Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 226 z 30.7.2011, s. 32.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 23 listopada 2012 r. — Vacarescu przeciwko Komisji

(Sprawa F-122/11)

(Służba publiczna — Przekroczenie terminu — Oczywista niedopuszczalność)

(2013/C 46/62)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Dragos-Lucian Vacarescu (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat R.-C. Radu)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot sprawy

Służba publiczna — Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji o nieprzyznaniu skarżącemu diety dziennej, co do której skarżący uważa, że jest do niej uprawniony na podstawie art. 10 ust. 2 akapit drugi załącznika VII do regulaminu pracowniczego

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) D.-L. Vacarescu ponosi własne koszty.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 3 grudnia 2012 r. — BT przeciwko Komisji

(Sprawa F-45/12) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Członek personelu kontraktowego — Nieprzedłużenie umowy — Skarga niewystarczająco uzasadniona — Skarga oczywiście niedopuszczalna)

(2013/C 46/63)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: BT (Bukareszt, Rumunia) (przedstawiciel: adwokat N. Visan)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i D. Martin, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Służba publiczna — Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji w sprawie nieprzedłużenia skarżącej umowy o pracę w charakterze członka personelu kontraktowego

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.
- 2) BT pokrywa własne koszty oraz zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 200 z 7.7.2012, s. 21.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 16 listopada 2012 r. — Ciora przeciwko Komisji

(Sprawa F-50/12)

(Służba publiczna — Ogłoszenie o konkursie EPSO/AD/198/10 — Niedopuszczenie do konkursu — Skarga — Niedopełnienie wymogów postępowania poprzedzającego wniesienie skargi — Oczywiście niedopuszczalność)

(2013/C 46/64)

Język postępowania: rumuński

Strony

Strona skarżąca: Cătălin Ion Ciora (Bukareszt, Rumunia) (przedstawiciel: adwokat M. Bondoc)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot sprawy

Służba publiczna — Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji komisji konkursowej konkursu EPSO/AD/198/10 Kierownicy działów posiadający obywatelstwo rumuńskie (AD9) o nieuwzględnieniu kandydatury skarżącego.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.
- 2) M. Ciora pokrywa własne koszty.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 5 grudnia 2012 r. — Scheidemann przeciwko Parlamentowi

(Sprawa F-109/12)

(Służba publiczna — Urzędnicy — Przeniesienie międzyinstytucjonalne w trakcie postępowania w sprawie awansu, w ramach którego urzędnik był przedstawiony do awansu w pierwotnie zatrudniającej go instytucji — Żądanie przyznania awansu z mocą wsteczną — Wyraźna decyzja odmowna, wydana po decyzji dorozumianej — Termin na wniesienie zażalenia — Przekroczenie terminu — Oczywiście niedopuszczalność)

(2013/C 46/65)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Sabine Scheidemann (Berlin, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci S. Rodrigues i A. Blot)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Przedmiot sprawy

Służba publiczna — Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Parlamentu oddalającej żądanie strony skarżącej o przyznanie jej awansu z mocą wsteczną od dnia 1 stycznia 2010 r.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.
- 2) S. Scheidemann ponosi własne koszty.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 12 grudnia 2012 r. — AD przeciwko Komisji

(Sprawa F-117/12)

(Służba publiczna — Wniesienie skargi po terminie — Oczywiście niedopuszczalność)

(2013/C 46/66)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: AD (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: É. Boigelot, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot sprawy

Służba publiczna — Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji o nieprzyznaniu statusu dyplomatycznego partnerowi skarżącego oraz decyzji o odmowie pokrycia niektórych kosztów podróży tegoż partnera, a także żądanie odszkodowawcze

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.
- 2) AD pokrywa swoje własne koszty.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 5 września 2012 r. — Skovbjerg Gras przeciwko Komisji

(Sprawa F-37/11) ⁽¹⁾

(2013/C 46/67)

Język postępowania: francuski

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 173 z 11.6.2011, s. 16.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 8 marca 2012 r. — BE przeciwko Komisji

(Sprawa F-49/11) ⁽¹⁾

(2013/C 46/68)

Język postępowania: angielski

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 186 z 25.6.2011, s. 36.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 12 grudnia 2012 r. — Chatzidoukakis przeciwko Komisji

(Sprawa F-55/11) ⁽¹⁾

(2013/C 46/69)

Język postępowania: grecki

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 252 z 27.8.2011, s. 56.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 20 czerwca 2012 r. — Westeren przeciwko Komisji

(Sprawa F-64/11) ⁽¹⁾

(2013/C 46/70)

Język postępowania: angielski

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 252 z 27.8.2011, s. 57.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 26 czerwca 2012 r. — Ciora przeciwko Komisji

(Sprawa F-11/12)

(2013/C 46/71)

Język postępowania: rumuński

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 3 grudnia 2012 r. — de Bruin przeciwko EIT

(Sprawa F-80/12) ⁽¹⁾

(2013/C 46/72)

Język postępowania: angielski

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 319 z 20.10.2012, s. 18.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 12 grudnia 2012 r. — Goddijn przeciwko Europołowi

(Sprawa F-106/12)

(2013/C 46/73)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

CENY PRENUMERATY w 2013 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 420 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	910 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwi dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

